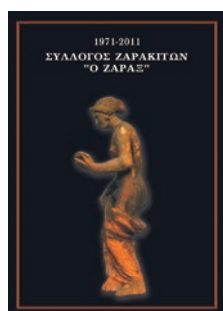

1971-2011
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΡΑΚΙΤΩΝ
"Ο ΖΑΡΑΞ"

SECTION	CONTENTS	PAGE
1.	From the President	4
2.	Messages	5
3.	The Villages of Zaraka	15
4.	Migration of Greeks to Australia (with a Focus on People from Zaraka)	29
5.	History of Zarax Association	35
6.	Committee Members Past & Present	37
7.	Establishment of Zarax Cultural Centre	41
8.	Events Held at Zarax Cultural Centre	45
9.	Philanthropy	47
10.	We Asked Generation Y what Zarax Means to Them	49
11.	Ancient Settlements of Zaraka	50
12.	Monasteries and Country Chapels of Zaraka	54
13.	Where to Wine and Dine in Zaraka	56
14.	Panigiria in Zaraka	58
15.	Traditional Dishes and Recipes	59
16.	Village Remedies	64
17.	40 Years of Family, Friendship and Fun	65
18.	Miss Zarax	73
19.	Let's Go on a Picnic	75
20.	Coffs Harbour Excursions	77
21.	Put Your Soccer Boots on and Bring it On!	79
22.	Zarax in Print	81
23.	Well Known Zarakites	85
24.	Poems by Yiannis Karagiannis	90
25.	Zaraka Family Tree	93

Εξώφυλλο: Το πήλινο
αγαλμα της Θεάς Αφροδίτης
που βρέθηκε στην αρχαία
πόλη Ζάραξ και βρίσκεται
σήμερα στο Εθνικό
Αρχαιολογικό Μουσείο.

Οπισθόφυλλο: Το κτίριο
του Συλλόγου Ζαρκιτών
που βρίσκεται στο 196A
Liverpool Road, Enfield.

Angelo
Doukas

Forty years ago, a group of hopeful young men who had migrated to Australia from the region of Zaraka in Laconia a few years earlier, knocked on people's doors to seek support for the creation of a new association. A short time later, in 1971, Zarax Association was born with the objective of keeping alive the traditions, customs and history of their homeland.

I often wonder how many of these founding members could have foreseen how truly successful their small association would become. With a membership base limited to immigrants from only a few villages, and with no other assets other than the vision, determination and belief of its founding members, Zarax Association has grown enormously in stature and financial strength. More importantly, the association still fulfils an important role in the lives of its members - many of whom were born in this country.

During the past forty years, Zarax Association has been fortunate to have had dedicated members, hard-working committees and supportive friends. I would like to take this opportunity to thank all of these people.

I would also like to say that I am immensely proud to be the first Australian-born President of our association and that I look forward to seeing many more Australian-born Greeks assume the role in the years to come.

Yours sincerely,
Angelo Doukas

Πριν σαράντα χρόνια, μια ομάδα φιλόδοξων ανθρώπων που μετανάστευσαν στην Αυστραλία από το Ζάρακα του Νομού Λακωνίας, χτύπησαν τις πόρτες των πατριωτών ζητώντας την υποστήριξή τους για να ιδρύσουν ένα νέο Σύλλογο. Λίγους μήνες αργότερα το 1971, δημιουργήθηκε ο Σύλλογος Ζαρακιτών που σκοπό είχε να κρατήσει ζωντανές τις παραδόσεις, τα ήθη και έθιμα και την ιστορία του Ζάρακα.

Πολλές φορές αναρωτιέμαι πόσα από αυτά τα ιδρυτικά μέλη θα μπορούσαν να προβλέψουν την επιτυχημένη πορεία αυτού του μικρού Συλλόγου! Με περιορισμένο αριθμό μελών από μερικά χωριά του Δήμου Ζάρακα και χωρίς άλλα εφόδια πέρα από το όραμα, την αποφασιστικότητα και την πίστη των ιδρυτικών μελών, ο Σύλλογος Ζαρακιτών επεκτάθηκε και θεωρείται πλέον από τους πιο προοδευτικούς αλλά και οικονομικά εύρωστους συλλόγους στην Ελληνική παροικία. Το σημαντικότερο είναι ότι ο Σύλλογος συνεχίζει να παίζει σημαντικό ρόλο στις ζωές των μελών παρόλο που πολλοί από αυτούς γεννήθηκαν στην Αυστραλία.

Τα τελευταία σαράντα χρόνια ο Σύλλογος Ζαρακιτών είχε την "τύχη" να έχει αφοσιωμένα μέλη, διοικητικά συμβούλια που εργάστηκαν σκληρά και καλούς φίλους. Δράπτομαι της ευκαιρίας να ευχαριστήσω όλους αυτούς τους ανθρώπους.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι είμαι πολύ υπερήφανος που είμαι ο πρώτος αυστραλογεννημένος πρόεδρος του Συλλόγου μας και ευελπιστώ να δω περισσότερους αυστραλογεννημένους Έλληνες να παίζουν σημαντικό ρόλο στο σύλλογό μας τα επόμενα χρόνια

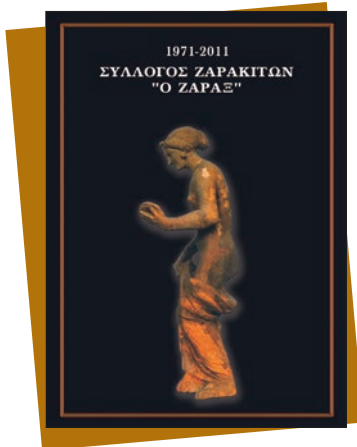
Με εκτίμηση,
Άγγελος Δούκας

Ορθιοι από αριστερά προς τα δεξιά:
Γιάννης Γεράκης,
Δημήτρης Λιόσης,
Παναγιώτης Καπελέρης,
Νίκος Καπελέρης,
Τάσος Κόκορης,
Κωνσταντίνος Κόκορης,
Παναγιώτης Τζόρτζης.
Καθιστοί:
Νίκος Τσιγκλιέρης,
Αντώνης Λάφκας,
Δημήτρης Χαραμής,
Άγγελος Δούκας,
Γιάννης Δρίβας,
Αποστόλης Πουλάκης

Ευχαριστήριο μήνυμα του Διοικητικού Συμβουλίου για τα 40 χρόνια του Συλλόγου Ζάραξ

Με την ευκαιρία της εκδόσεως αυτού του ιστορικού βιβλίου για τον εορτασμό των σαράντα χρόνων του συλλόγου μας το παρών Διοικητικό Συμβούλιο θα ήθελε να αδράξει την ευκαιρία και να αναγνωρίσει την προσφορά όλων των προηγούμενων συμβουλίων και μελών που με την διορατικότητά, αφοσίωση και σκληρή δουλειά έκαναν το σύλλογό μας αυτό που είναι σήμερα.

Ο Σύλλογος “Ζάραξ” είναι ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μας και ο συνδετικός κρίκος που έχει κρατήσει όλους τους πατριώτες σε επαφή. Οι αμέτρητες εκδηλώσεις, χοροί, πικ νικ και εκδρομές που έχουν οργανωθεί κάτω από την επίβλεψη και καθοδήγηση των εκάστοτε συμβουλίων κατάφεραν να μας φέρουν κοντά ώστε να απολαμβάνουμε ο ένας τη συντροφιά του άλλου και συνεχώς να θυμόμαστε την κοινή μας καταγωγή και ιστορία.

Θα θέλαμε να εκφράσουμε την τιμή που αισθανόμαστε συνεχίζοντας αυτή την παράδοση και πιο πολύ τους ευχαριστούμε για αυτή την κληρονομιά που μας άφησαν. Ευχόμαστε οι επόμενες γενιές να συνεχίσουν το έργο που οι προηγούμενες δημιούργησαν. Επίσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τις κυρίες που ακούραστα εργάστηκαν τους τελευταίους δέκα μήνες για την συγγραφή του υλικού για την έκδοση αυτού του βιβλίου.

Εκ του Διοικητικού Συμβουλίου

Γενικό Προξενείο της Ελλάδος Σύδνεϋ

Πέμπτη, 13 Οκτωβρίου 2011

Μήνυμα του Γενικού Προξένου της Ελλάδος Βασίλειου Μ. Τόλιου

Vasilios M. Tolios

Με την ευκαιρία συμπλήρωσης 40 χρόνων από την ίδρυση του Συλλόγου σας, εκφράζω τα θερμά μου συγχαρητήρια για τις δραστηριότητες που έχετε αναπτύξει καθ' όλη την διάρκεια ζωής του Οργανισμού σας. Με τις δραστηριότητες αυτές καταφέρατε να διατηρήσετε και ακόμη να ενισχύσετε τους δεσμούς μεταξύ σας, αλλά και τα ήθη και παραδόσεις της μητέρας πατρίδας και ειδικότερα της περιοχής Ζάρακα Λακωνίας.

Στο ίδιο αυτό πλαίσιο το πρόγραμμα των εκδηλώσεων σας είναι ιδιαίτερα πλούσιο και ανταποκρίνεται στο ειδικού βάρους ένδοξο ιστορικό παρελθόν των Ζαρακιτών. Η έκδοση επίσης λευκώματος τόσο περιεκτικού για τη ζωή και το γένος των Ζαρακιτών μεταναστών της ΝΝΟ θα αποτελέσει την επιτομή και καθολική μαρτυρία της ζωής των Ζαρακιτών, δίνοντας ένα απαραίτητο εφόδιο και πολύτιμο εργαλείο για τις νεότερες γενεές.

Ευχόμενος κάθε επιτυχία στις εκδηλώσεις σας συλλογικά ως Ζαρακίτες της ΝΝΟ, αλλά και ατομικά –οικογενειακά στον καθένα σας.

Με τις θερμότερες ευχές μου,

Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος

Βασίλειος Μ. Τόλιος

Μήνυμα του προέδρου της Πανλακωνικής Ομοσπονδίας ΝΝΟ

Εκ μέρους της Πανλακωνικής Ομοσπονδίας ΝΝΟ απευθύνω τους θερμούς χαιρετισμούς μου και τα συγχαρητήριά μου στον Σύλλογο Ζάρακα ΝΝΟ για την 40η επέτειο ίδρυσης του και την ενεργή του παρουσία στην ελληνική παροικία καθώς και την Λακωνική οικογένεια για την οποία αποτελεί πρότυπο συνοχής, ανάπτυξης και ανανέωσης παρά τις αντιξοότητες που αντιμετωπίζουν χωρίς εξαίρεση όλοι οι σύλλογοι. Σας ευχαριστώ θερμά για την υποστήριξη που έχετε δώσει στην Πανλακωνική Ομοσπονδία ΝΝΟ και ελπίζω να σας έχουμε πάντα δίπλα μας σαν έναν από τους πρωτεργάτες της προσπάθειας μας να κρατήσουμε τις Λακωνικές μας παραδόσεις και την ιστορία μας ζωντανές σε αυτόν τον ξένο τόπο προς τιμή των ένδοξων προγόνων μας και προς όφελος των επόμενων γενιών.

Γιώργος Μηνάς
εκ μέρους
του Διοικητικού Συμβουλίου
Πανλακωνικής Ομοσπονδίας ΝΝΟ

Μήνυμα της πολιτιστικού συμβούλου της Λακωνικής Ομοσπονδίας

Anastasia
Diasakou-Anastasiadis

Από τη θέση της Πολιτιστικού Συμβούλου της Λακωνικής Ομοσπονδίας ΝΝΟ εκφράζω τα θερμά μου συγχαρητήρια για τα σαράντα χρόνια του Συλλόγου σας και κάθε επιτυχία στις εορταστικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις σας. Προβάλλοντας την κουλτούρα, τα ήθη και τα έθιμα της ιδιαίτερης Πατρίδας σας προβάλετε και αναδεικνύετε με περηφάνεια την υπεροχή και την ανωτερότητα του Λακωνικού ιδεώδους, προς όφελος όχι μόνο των σημερινών μελών αλλά και της επερχόμενης γενιάς στο πολυπολιτιστικό χώρο της ευρύτερης πατρικίας μας.

Το υψηλό επίπεδο και η μεγάλη ποικιλία των εκδηλώσεων στο Πολιτιστικό κέντρο του Συλλόγου “Ζάραξ” δεν κάνουν μόνο περήφανους αυτούς που εργάζονται άοκνα με μεγάλη αγάπη και ενδιαφέρον για την άρτια προετοιμασία τους αλλά και την ιδιαίτερη Γενέτειρά μας, τη Λακωνία, να “καυχιέται” για μας.

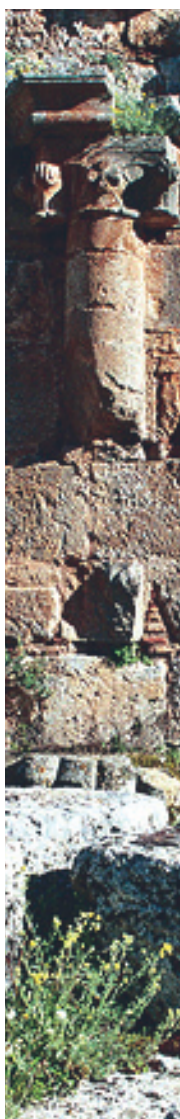
Σας ευχαριστώ και για την γόνιμη και δημιουργική συνεργασία μας, την οποία είμαι πρόθυμη να συνεχίσουμε και στο μέλλον

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Αναστασία Διασάκου - Αναστασιάδη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΖΑΡΑΚΑ

Ταχ. Διευθ.: Ρειχέα
Ταχ. Κωδ.: 230 52 Μολάοι
Τηλ. : 2732 0 51121
2732 360415
FAX : 2732 0 51132
E-mail: zarax@otenet.gr

Μήνυμα της τέως Δημάρχου Ζάρακα κας Παναγιώτας Πριφτάκη

Αγαπητοί συμπατριώτες Ζαρακίτες.

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης σαράντα χρόνων από την ίδρυση του Συλλόγου, σας απευθύνω τις πιο εγκάρδιες ευχές μου για την ευόδωση όλων των στόχων σας.

Με τις κοινές αναμνήσεις, τις προσπάθειες και τις προσδοκίες των Ζαρακιτών ο όμορφος, σκληρός και φωτεινός τόπος του Ζάρακα, ταξιδεύει μέχρι την Αυστραλία, γίνεται πηγή έμπνευσης, ενδυνάμωσης και περηφάνειας.

Με στραμμένη πάντα τη σκέψη μας κοντά μας και την πεποίθηση ότι ο Ζάρακας είναι βαθειά χαραγμένος στη σκέψη σας και αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής, σας περιμένουμε με νοσταλγία και σας εύχομαι υγεία, κάθε επιτυχία στο Σύλλογο και εκπλήρωση των πόθων και των ονείρων σας ατομικά και συλλογικά.

Μετά τιμής

Η τέως Δήμαρχος Ζάρακα

Παναγιώτα Πριφτάκη-
Χατζηγηγορίου

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΛΑΚΩΝΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ

<< Ο ΜΥΣΤΡΑΣ >>

BROTHERHOOD LAKONON KREMASTIS – MYSTRAS LIMITED

A.C.N. 051 696 630

ΕΤΟΣΙΔΡΥΣΕΩΣ 1969

Αγαπητοί μας φίλοι Ζαρακίτες,

Σε μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας Λακώνων Κρεμαστής “Ο ΜΥΣΤΡΑΣ”, θερμά συγχαρητήρια για την 40η επέτειο της ίδρυσης του Συλλόγου του Ζάρακα. Στα σαράντα αυτά χρόνια ο Σύλλογός σας έχει να επιδείξει υποδειγματική προσφορά όχι μόνο στα στενά όρια των Ζαρακιτών αλλά και στην ευρύτερη Ελληνική παροικία.

Η επέτειος αυτή είναι μια επιτυχία για την οποία πρέπει να αισθάνεσθε υπερήφανοι. Σε μια συγκυρία όπου πολλοί Σύλλογοι αντιμετωπίζουν υπαρκτικές δυσκολίες, ο Ζάρακας όχι μόνο εξακολουθεί να υπάρχει αλλά και να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες των μελών του και αυτές των Ζαρακιτών ολόκληρης της Αυστραλίας.

Η μεγάλη πρόσκληση Συλλόγων σαν τους δικούς μας, και μάλιστα σε ένα περιβάλλον όπου μέλη της πρώτης γενιάς λιγοστεύουν ενώ συγχρόνως οι νεότερες γενιές αυξάνονται, είναι να αναπροσδιορίσουμε τους στόχους μας έτσι ώστε να έουμε λόγω ύπαρξης. Οι όποιοι στόχοι θέσουμε θα πρέπει να έχουνε απήχηση και να ανταποκρίνονται στις προσδοκίες των μελών μας όχι απλά για να επιζήσουμε αλλά και για να δημιουργήσουμε μια καινούρια δυναμική ύπαρξης και προόδου.

Προσβλέπουμε σε μια συνεχιζόμενη σύσφιξη των δεσμών μεταξύ των δύο μας Συλλόγων, μια σχέση που έχει αποδειχθεί αμοιβαία ωφέλιμη στο παρελθόν, και σας διαβεβαιώνουμε για την αφοσίωσή μας στη διατήρηση και ενδυνάμωσή της εις το μέλλον.

Καλή επιτυχία στις προετοιμασίες για τις εορταστικές εκδηλώσεις της 40ης επετείου της ίδρυσης του Ζάρακα και συγχαρητήρια για τη μεγάλη αυτή επιτυχία.

Με τιμή

Δημήτριος Δρίβας

Πρόεδρος Δ.Σ. Αδελφότητας Λακώνων

Κρεμαστής “Ο Μυστράς”

Αγαπητοί συμπολίτες Ζαρακίτες και φίλοι,

Μου δίνει μεγάλη χαρά εκ μέρους της Αδελφότητας Ζαρακιτών “Ο Λεωνίδας” Κουήν-σλαντ, να εκφράσω τους ολόψυχους χαιρετισμούς μας με την ευκαιρία της 40ης επετείου από την ίδρυση του Συλλόγου Ζαρακιτών “Ο Ζάρακας”.

Τιμώ τη σημερινή επιτροπή και τις προηγούμενες επιτροπές, καθώς και τα μέλη, οι οποίοι εργάστηκαν ακούραστα για τα τελευταία 40 χρόνια για τη διατήρηση του Συλλόγου Ζαρακιτών “Ο Ζάρακας” Σίδνεϋ.

Η συμβολή των πρωτοποριακών πατερών μας και τις μοναδικές εμπειρίες τους, τις ιδέες τους και τις δυσκολίες τους δεν πρέπει να ξεχαστούν, αλλά να τις αγκαλιάσουμε και να προωθήσουμε ως μέρος της Ζαρακίτικης ταυτότητάς μας.

Εύχομαι στο Σύλλογο Ζαρακιτών “Ο Ζάρακας” κάθε επιτυχία στο έργο τους και να συνεχίσουν να έχουν κεντρικό ρόλο στη σχέση ως σύνδεσμος μεταξύ της Ζαρακίτικης και Λακωνικής ομογένειας της Νέας Νότιας Ουαλίας και την Πατρίδα Ελλάδα, αυξάνοντας την Ζαρακίτικη και Λακωνική παρουσία στην Αυστραλία αλλά και στην προώθηση της πλούσιας πολιτιστικής κληρονομιάς της Λακωνιάς και την ιστορία της.

Τις καλύτερες ευχές μου για μια ακόμη φορά, για αυτή τη σημαντική περίπτωση και εύχομαι στο Σύλλογο Ζαρακιτών “ Ζάρακας” κάθε επιτυχία για τις επόμενες γενιές.

Με εκτίμηση
Αδελφότης Ζαρακιτών “Ο Λεωνίδας”

Εκ μέρους της επιτροπής
Ιωάννης Μπέλεσης
Γραμματέας

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΕΙΧΕΩΤΩΝ

“Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ”

ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ 3 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΑΦΜ 099899767 - Α' ΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΗΛ: 210 412 2335

Με την ευκαιρία των σαράντα χρόνων λειτουργίας και προόδου του Συλλόγου σας ο Σύλλογος απανταχού Ρειχωτών “Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ” εκφράζει τα θερμά συγχαρητήρια του ευχόμενοι πάντα πρόοδο και προκοπή. Ευχόμαστε στον καθένα σας υγεία και πάντα επιτυχίες στη ζωή σας.

Με τις καλύτερες ευχές μας

Για το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Παρασκευή Δρίβα-Πανουργιά

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παρασκευή Κουλούρη

Established 1946

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΗΧΙΩΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

*P.O. Box 432 Roslyn Heights,
New York 11577/0432*

Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συμπατριώτες

Με την ευκαιρία του εορτασμού τα 40 χρόνια της ιδρύσεως του Συλλόγου σας, απευθύνω εγκάρδιο χαιρετισμό σε όλους τους αγαπητούς συμπατριώτες μας και σας εύχομαι συγχαρητήρια για την προσφορά και προσπάθειές σας. Χρόνια πολλά και σας εύχομαι πάντα υγεία, πρόοδο, αγάπη και επιτυχίες στο κοινωνικό του έργο.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς και εκτίμηση,

Δημήτριος Γ. Κόκκορης
Πρόεδρος

Μήνυμα της προέδρου του Συλλόγου Κυπαρισσιωτών κας Κυριακής Κατσωρή

Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συμπατριώτες

Ο Σύλλογος Κυπαρισσιωτών σας στέλνει ένα θερμό χαιρετισμό. Τα θερμά μας συγχαρητήρια που μπορέσατε και κρατήσατε το Σύλλογο σαράντα έτη.

Ξέροντας πόσο δύσκολη είναι όλη αυτή η προσπάθεια τόσων χρόνων, με τα καλά του και τα άσχημα, με τα ωραία και τα δύσκολα, με πολύ προσωπικό χρόνο.

Όμως το μεράκι και η αγάπη προς τον τόπο μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε έναν θεσμό με ήθη και έθιμα του τόπου μας και φυσικά της πατρίδας μας.

Πολλά μπράβο από το ΔΣ του συλλόγου μας σε όλα τα μέλη που σας στηρίζουν στην προσπάθεια αυτή.

Κυριακή Κατσωρή
Η πρόεδρος του συλλόγου
και το Διοικητικό Συμβούλιο

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΙΕΡΑΚΙΩΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ “Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ”

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών του συλλόγου μας, απευθύνω θερμό πατριωτικό χαιρετισμό αντίστοιχα στο Δ.Σ. και τα μέλη του Συλλόγου σας. Παρακολουθούμε από την Ελλάδα τις δραστηριότητές σας και είμαστε υπερήφανοι που αναδεικνύετε με την δράση σας το Ελληνικό στοιχείο και διατηρείτε την ενότητα της Ζαρακίτικης κοινότητας.

Τα περισσότερα από τα μέλη σας είναι φίλοι ή συγγενείς και με πολλούς από εσάς έχουμε συναντηθεί σε διάφορες εκδηλώσεις και χορούς κυρίως τους καλοκαιρινούς μήνες.

Θέλουμε να σφίξουμε περισσότερο τους δεσμούς μας και να διευρύνουμε τις δυνατότητες ανταλλαγής απόψεων, κοινών εκδηλώσεων και συναντήσεων μαζί σας.

Για όσους από εσάς τύχει να είσθε στα μέρη μας, την 6η Αυγούστου 2011 έχουμε την ετήσια χοροεσπερίδα μας στο Λιμάνι του Γέρακα. Θα χαρούμε να δούμε και να υποδεχθούμε τα μέλη σας που θα μπορέσουν να παρευρεθούν. Ειδοποιείτε μας ενωρίτερα για την άφιξή σας.

Μπορείτε να παρακολουθείτε τις δραστηριότητές μας από το web site του συλλόγου και να επικοινωνείτε μαζί μας μέσω internet στις διευθύνσεις:

litsab@otenet.gr: πρόεδρος Δημήτριος Καραγάνης
gkaraganis@gmail.com: Αντιπρόεδρος Γεώργιος Καραγάνης
kristinaandr@yahoo.com: Γραμματέας Χριστίνα Ανδρομιδά
antoniosrovatsos@lawyer.com: μέλος Διοικητικού Συμβουλίου
Αντώνιος Ροβάτσος (και για επικοινωνία στην αγγλική γλώσσα)

Ελπίζουμε με την επιστολή μας αυτή να ανοίξουμε ένα κανάλι επικοινωνίας μεταξύ του Συλλόγου μας και των συμπατριωτών της Αυστραλίας. Αναμένουμε την απάντησή σας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς και εκτίμηση
Δημήτριος Καραγάνης
Πρόεδρος Δ.Σ.

villages of Zaraka

Τα Χωριά του Ζάρακα

Παρθένα γη, κρυστάλλινες παραλίες και γραφικά χωριά ποτισμένα με τις ευωδιές τις παράδοσης συνθέτουν το σπάνιο τοπίο του Ζάρακα. Φαράγγια απύθμενης ομορφιάς, αρχαίες καστροπολιτείες, περίοπτα ξωκκλήσια, εξώστες με μοναδική θέα στο Αιγαίο, οικότοποι άγριας ζωής και ένα από τα ελάχιστα φυσικά φιόρδ της Ελλάδας σας υποδέχονται σε έναν απο τους ωραιότερους Δήμους της Λακωνίας.

Αριάνα

Ο μικρός οικισμός της Αριάνας ανήκει στο Γέρακα, μολοντί βρίσκεται 5 χλμ μακριά. Αν έρχεστε από την Μονεμβάσια θα την συναντήσετε στο 17ο χλμ και θα αποτελέσει την πρώτη σας εικόνα του Ζάρακα. Μια συστάδα από σπίτια χτισμένα με την τοπική αρχιτεκτονική και περικυκλωμένα από φραγκοσυκιές, χαρουπιές και ελιές. Ένα μονοπάτι ξεκινά από την δημοσιά, περνάει από κτήματα παραμελημένα και καταλήγει στον κατακάθαρο όρμο του Κόχυλα από όπου αναδύεται το απόκρημνο νησάκι, το Δασκαλιό. Στην Αριάνα, το ξωκκλήσι του Ταξιάρχη έχει τοιχογραφίες του 13ου αιώνα.

Virgin land, crystal clear beaches and picturesque villages form the rare landscape of Zaraka. Beautiful canyons, ancient castles, prominent chapels, balconies with spectacular views of the Aegean and one of the few natural fjords in Greece all welcome you to one of the prettiest municipalities in Laconia.

Ariana

The small village of Ariana- the southernmost village of Zaraka - is 17 km north of Monemvasia and 5 km south of its parent village Geraka. Ariana is a small village comprised of a cluster of traditional houses surrounded by prickly pear, carob and olive trees. A pathway leading from the centre of town through neglected farmland ends in the bay of Kohila, with its crystal-clear water, from which the island of Daskalio can be seen rising steeply out of the sea. Ariana is also home to the small chapel of the Archangel with its 13th century frescoes.

Το Λιμάνι του Γέρακα και το Χωριό του Γέρακα

Πύλη εισόδου στον Ζάρακα θα χαρακτηρίζαμε το ιδιόμορφο λιμάνι του Γέρακα. Πλέοντας προς την Μονεμβάσια θα περάσετε από μπροστά του όμως δεν θα το δείτε. Τόσο καλά κρυμμένο βρίσκεται πίσω από το απότομα βράχια της ακτής. Μόνο όταν ένας ντόπιος σας το υποδείξει θα ανακαλύψετε την ύπαρξή του. Ο Καπετάν Βαλμάς του Καρκαβίτσα στα «Λόγια της Πλώρης» πάνω στην αντάρα μιας φοβερής φουρτούνας με το τρεχαντήρι του δεν ξεχώριζε το στόμα του λιμανιού και φιλονίκησε με το μοναχογιό του Γιώργη και των μαχαίρωσε... Νόμισε ότι ο γιός του τρελάθηκε και θα τους τσάκιζε στα βράχια. Τότε όμως «τρεχαντήρι μ' ένα τρέμονλο στάθηκε ακίνητο. Ούτε κύμα, ούτε άνεμος πια. Λιμανάκι ολοστρόγγυλο με καταπράσινες πλαγιές και σπίτια πασίχαρα με κάστρου χαλάσματα ανοίγει μπροστά στο τρεχαντήρι».

Ζάραξ λεγόταν η αρχαία πόλη που βρισκόταν μέσα στο κάστρο. Πήρε το όνομά της από τον ήρωα Ζάρακα, γιο του Βασιλιά Καρύστου και φίλο το θεού Απόλλωνα από τον οποίο διδάχτηκε την μουσική. Η πόλη Ζάραξ έδωσε αργότερα το όνομά της σε όλη την γύρω περιοχή. Κατά την υστεροελλαδική περίοδο γύρω στο 1300-1100 π.Χ. ιδρύθηκε ο πρώτος οικισμός πάνω στο βράχο και σιγά σιγά επεκτάθηκε προς τα κάτω. Ακόμα διακρίνονται κάποια ερείπια του βυθισμένου τμήματος της πόλης στα ρηχά του λιμανιού. Τη μεγαλύτερη περίοδο της ιστορίας του ο Ζάραξ υπαγόταν στην πολιτεία της Σπάρτης.

Μετά το 195 π.Χ. ο Ζάραξ κατάφερε να απαλλαγεί από την Σπαρτιάτικη κυριαρχία. Το 146 π.Χ. αρχίζει η Ρωμαιοκρατία την εποχή το αυτοκράτορα Αυγού-

The Port of Geraka and the Village of Geraka

Approximately half an hour's drive north of Monemvasia is the fjord-like sea lagoon of Geraka with its picturesque village. In the book "Words from the Stem" by the famous Greek writer A. Karkavitsas, the port of Geraka was the setting of a tragic event. During a violent storm just off the coast, the son of the ship's captain (Captain Valmas) insisted that a secure port was hidden behind the rocks. Convinced that his son had become insane and that he would send the ship to a watery grave, the captain killed him to save the ship.

Zarax was the name of the ancient city directly above the port of Geraka that was known at the time to the local people as the "Castle". The ancient historian and traveller Pausanias wrote that the city was built by the hero Zaraka - a descendant of the centaur Carystus. The city eventually gave its name to the municipality.

A number of significant archaeological finds have been made in the ancient city, including a beautiful clay sculpture stunningly similar to the Venus de Milo (most likely the work of a 2nd or 1st century BC sculptor who copied the original sculpture of Aphrodite). The ruins of the perimeter

στους στα χρόνια του Χριστού, η πόλη ανοικοδομήθηκε, απέκτησε αυτονομία με δικούς της αρχόντες και έφτασε στην μεγαλύτερή της ακμή. Τελικά οι κοσμοϊστορικοί σεισμοί το 375 μ.Χ. έχοντας προκαλέσει μεγάλες γεωλογικά ανακατατάξεις σ' ολόκληρη την Λακωνική άκτι και καταβυθίσες οικισμών σήμαιναν το τέλος του αρχαίου Ζάρακα.

Στη θέση του απομένει στα Βυζαντινά χρόνια ένας μάλλον ασήμαντος οικισμός. Το 881 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Βασίλειος Α' ιδρύει ναυτικό σταθμό για την παρακολούθηση και απόκρουση των Σαρακηνών πειρατών. Εκείνη την περίοδο αναφέρεται για πρώτη φορά η ονομασία Ιέραξ, λαϊκότερα Γέρακας. Στο λιμάνι του Γέρακα έκρυψε το στόλο ο Φράγκος αρχιπειράτης Ρογήρος ντε Λαουρία της Αραγωνίας όταν αποφάσισε να κουρσέψει τη Μονεμβάσια. Εκεί λιμενίζονταν τα καράβια τους οι ενετοί όταν είχαν καταλάβει την περιοχή και μάλιστα έκλειναν τη μπούκα του λιμανιού με τεράστια αλυσίδα.

Ετσι επικράτησε και η ονομασία «Πόρτο Καντένα» στα χρόνια της ενετοκρατίας. Το 1821 στην πολιορκία της Μονεμβάσις το Γέρακα χρησιμοποιούσαν ως αγκυροβόλιο τα Σπετσιώτικα και Υδραϊκά πλοία.

Τον κεντρικό οικισμό του Γέρακα θα τον διασχίσετε κατευθυνόμενοι οδικά προς την Ρειχιά αλλά για να τον δείτε πανοραμικά θα πρέπει να σταθείτε στον περίβολο της εκκλησίας της Κοίμησης. 'Απο εκεί θα δείτε όλες τις γειτονιές σε κάθε οικογενειακό επώνυμο αντιστοιχεί και μία γειτονιά. Έχουμε τα Λαυκαϊκά, τα Κρητικαϊκά, τα Ανδρομιδαϊκά, τα Πραματαραιϊκά, τα Γεωργακοπουλαϊκά, τα Τζωρτζαϊκά και τα Τσαβαλαϊκά. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε τις ενδιαφέρουσες σπηλιές τις περιοχής, την σπηλιά στο «Αρκουδάκι», «Την τρύπα του Πανιπά» και την «Σπηλιά του Κύκλωπα» λέγεται έτσι επειδή έδωσε ένα υπερφυσικού μεγέθους ανθρώπινο κρανίο που έχει καταλήξει στο Μουσείο της Νέα Υόρκης.

Ο οικισμός της Αριάννας με των κατακάθαρο ορμό του κόχyla ανήκει στο Γέρακα. Στην Αριάννα μπορούμε να επισκεφτούμε το εξωκκλήσι του Ταξιάρχη με τοιχογραφίες του 13ου αιώνα. Ο Γέρακας απέχει 23 χιλιόμετρα από την Μονεμβάσια και το οδικό δίκτυο είναι αρκετά καλό. Στις ταβέρνες του Λιμανιού μπορείτε να γευθείτε φρέσκο ψάρι και να διανυκτερεύσετε στο ξενοδοχείο Πόρτο Καντένα, <http://www.hit360.com/portocadena/en/contact.html>. Τηλ 30 – 2732 23805.

walls, and the remains of old buildings within them, can be found on the hill to the right of the port entrance.

The city was totally destroyed during Pyrrhus' campaign against Argos and rebuilt again in the reign of Augustus. From 146 BC it belonged to the Peloponnesian League and from 22 BC to the League of Free Laconians. The end of Zarax came with the geological upheavals caused by the earthquakes of 375 BC.

Over time, the natural port of Geraka has been a hiding place for pirates, a naval base for the Byzantines to repel the Syracuses and the property of the Venetians. In classical times this splendid deep water enclave was used to protect and hide fleets from enemy invaders. In those days the port was called "Porto Cadena" because of a chain that was laid across the entrance to stop invaders from entering.

An amazing view of Geraka village can be obtained from the church "The Assumption of the Virgin Mary", from where all the neighbourhoods of Geraka can be seen; Lafkeika, Kritikeika, Andromideika, Pramatareika, Tzortzeika, Tsavaleika, Georgakopouleika.

Today, the port of Geraka is a destination for unforgettable vacations at any time of the year. Travellers can sample food at little tavernas that offer "fish of the day" and can stay at the hotel Porto Cadena

www.hit360.com/portocadena/en/contact.html (telephone 30 2732 23805).

Παρθένα γη, κρυστάλλινες παραλίες και γραφικά χωριά ποτισμένα με τις ευωδιές τις παράδοσης συνθέτουν το σπάνιο τοπίο του Ζάρακα. Φαράγγια απύθμενης ομορφιάς, αρχαίες καστροπολιτείες, περίοπτα ξωκκλήσια, εξώστες με μοναδική θέα στο Αιγαίο, οικότοποι άγριας ζωής και ένα από τα ελάχιστα φυσικά φιόρδ της Ελλάδας σας υποδέχονται σε έναν απο τους ωραιότερους Δήμους της Λακωνίας.

Αριάνα

Ο μικρός οικισμός της Αριάνας ανήκει στο Γέρακα, μολοντί βρίσκεται 5 χλμ μακριά. Αν έρχεστε από την Μονεμβάσια θα την συναντήσετε στο 17ο χλμ και θα αποτελέσει την πρώτη σας εικόνα του Ζάρακα. Μια συστάδα από σπίτια χτισμένα με την τοπική αρχιτεκτονική και περικυκλωμένα από φραγκοσυκιές, χαρουπιές και ελιές. Ένα μονοπάτι ξεκινά από την δημοσιά, περνάει από κτήματα παραμελημένα και καταλήγει στον κατακάθαρο όρμο του Κόχυλα από όπου αναδύεται το απόκρημνο νησάκι, το Δασκαλιό. Στην Αριάνα, το ξωκκλήσι του Ταξιάρχη έχει τοιχογραφίες του 13ου αιώνα.

Virgin land, crystal clear beaches and picturesque villages form the rare landscape of Zaraka. Beautiful canyons, ancient castles, prominent chapels, balconies with spectacular views of the Aegean and one of the few natural fjords in Greece all welcome you to one of the prettiest municipalities in Laconia.

Ariana

The small village of Ariana- the southernmost village of Zaraka - is 17 km north of Monemvasia and 5 km south of its parent village Geraka. Ariana is a small village comprised of a cluster of traditional houses surrounded by prickly pear, carob and olive trees. A pathway leading from the centre of town through neglected farmland ends in the bay of Kohila, with its crystal-clear water, from which the island of Daskalio can be seen rising steeply out of the sea. Ariana is also home to the small chapel of the Archangel with its 13th century frescoes.

Το Λιμάνι του Γέρακα και το Χωριό του Γέρακα

Πύλη εισόδου στον Ζάρακα θα χαρακτηρίζαμε το ιδιόμορφο λιμάνι του Γέρακα. Πλέοντας προς την Μονεμβάσια θα περάσετε από μπροστά του όμως δεν θα το δείτε. Τόσο καλά κρυμμένο βρίσκεται πίσω από το απότομα βράχια της ακτής. Μόνο όταν ένας ντόπιος σας το υποδείξει θα ανακαλύψετε την ύπαρξή του. Ο Καπετάν Βαλμάς του Καρκαβίτσα στα «Λόγια της Πλώρης» πάνω στην αντάρα μιας φοβερής φουρτούνας με το τρεχαντήρι του δεν ξεχώριζε το στόμα του λιμανιού και φιλονίκησε με το μοναχογιό του Γιώργη και των μαχαίρωσε... Νόμισε ότι ο γιός του τρελάθηκε και θα τους τσάκιζε στα βράχια. Τότε όμως «τρεχαντήρι μ' ένα τρέμονλο στάθηκε ακίνητο. Ούτε κύμα, ούτε άνεμος πια. Λιμανάκι ολοστρόγγυλο με καταπράσινες πλαγιές και σπίτια πασίχαρα με κάστρου χαλάσματα ανοίγει μπροστά στο τρεχαντήρι».

Ζάραξ λεγόταν η αρχαία πόλη που βρισκόταν μέσα στο κάστρο. Πήρε το όνομά της από τον ήρωα Ζάρακα, γιο του Βασιλιά Καρύστου και φίλο το θεού Απόλλωνα από τον οποίο διδάχτηκε την μουσική. Η πόλη Ζάραξ έδωσε αργότερα το όνομά της σε όλη την γύρω περιοχή. Κατά την υστεροελλαδική περίοδο γύρω στο 1300-1100 π.Χ. ιδρύθηκε ο πρώτος οικισμός πάνω στο βράχο και σιγά σιγά επεκτάθηκε προς τα κάτω. Ακόμα διακρίνονται κάποια ερείπια του βυθισμένου τμήματος της πόλης στα ρηχά του λιμανιού. Τη μεγαλύτερη περίοδο της ιστορίας του ο Ζάραξ υπαγόταν στην πολιτεία της Σπάρτης.

Μετά το 195 π.Χ. ο Ζάραξ κατάφερε να απαλλαγεί από την Σπαρτιάτικη κυριαρχία. Το 146 π.Χ. αρχίζει η Ρωμαιοκρατία την εποχή το αυτοκράτορα Αυγού-

The Port of Geraka and the Village of Geraka

Approximately half an hour's drive north of Monemvasia is the fjord-like sea lagoon of Geraka with its picturesque village. In the book "Words from the Stem" by the famous Greek writer A. Karkavitsas, the port of Geraka was the setting of a tragic event. During a violent storm just off the coast, the son of the ship's captain (Captain Valmas) insisted that a secure port was hidden behind the rocks. Convinced that his son had become insane and that he would send the ship to a watery grave, the captain killed him to save the ship.

Zarax was the name of the ancient city directly above the port of Geraka that was known at the time to the local people as the "Castle". The ancient historian and traveller Pausanias wrote that the city was built by the hero Zaraka - a descendant of the centaur Carystus. The city eventually gave its name to the municipality.

A number of significant archaeological finds have been made in the ancient city, including a beautiful clay sculpture stunningly similar to the Venus de Milo (most likely the work of a 2nd or 1st century BC sculptor who copied the original sculpture of Aphrodite). The ruins of the perimeter

στους στα χρόνια του Χριστού, η πόλη ανοικοδομήθηκε, απέκτησε αυτονομία με δικούς της αρχόντες και έφτασε στην μεγαλύτερή της ακμή. Τελικά οι κοσμοϊστορικοί σεισμοί το 375 μ.Χ. έχοντας προκαλέσει μεγάλες γεωλογικά ανακατατάξεις σ' ολόκληρη την Λακωνική άκτι και καταβυθίσες οικισμών σήμαιναν το τέλος του αρχαίου Ζάρακα.

Στη θέση του απομένει στα Βυζαντινά χρόνια ένας μάλλον ασήμαντος οικισμός. Το 881 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Βασίλειος Α' ιδρύει ναυτικό σταθμό για την παρακολούθηση και απόκρουση των Σαρακηνών πειρατών. Εκείνη την περίοδο αναφέρεται για πρώτη φορά η ονομασία Ιέραξ, λαϊκότερα Γέρακας. Στο λιμάνι του Γέρακα έκρυψε το στόλο ο Φράγκος αρχιπειράτης Ρογήρος ντε Λαουρία της Αραγωνίας όταν αποφάσισε να κουρσέψει τη Μονεμβάσια. Εκεί λιμενίζονταν τα καράβια τους οι ενετοί όταν είχαν καταλάβει την περιοχή και μάλιστα έκλειναν τη μπούκα του λιμανιού με τεράστια αλυσίδα.

Ετσι επικράτησε και η ονομασία «Πόρτο Καντένα» στα χρόνια της ενετοκρατίας. Το 1821 στην πολιορκία της Μονεμβάσιας το Γέρακα χρησιμοποιούσαν ως αγκυροβόλιο τα Σπετσιώτικα και Υδραϊκά πλοία.

Τον κεντρικό οικισμό του Γέρακα θα τον διασχίσετε κατευθυνόμενοι οδικά προς την Ρειχιά αλλά για να τον δείτε πανοραμικά θα πρέπει να σταθείτε στον περίβολο της εκκλησίας της Κοίμησης. 'Απο εκεί θα δείτε όλες τις γειτονιές σε κάθε οικογενειακό επώνυμο αντιστοιχεί και μία γειτονιά. Έχουμε τα Λαυκαϊκά, τα Κρητικαϊκά, τα Ανδρομιδαϊκά, τα Πραματαραιϊκά, τα Γεωργακοπουλαϊκά, τα Τζωρτζαϊκά και τα Τσαβαλαϊκά. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε τις ενδιαφέρουσες σπηλιές τις περιοχής, την σπηλιά στο «Αρκουδάκι», «Την τρύπα του Πανιπά» και την «Σπηλιά του Κύκλωπα» λέγεται έτσι επειδή έδωσε ένα υπερφυσικού μεγέθους ανθρώπινο κρανίο που έχει καταλήξει στο Μουσείο της Νέα Υόρκης.

Ο οικισμός της Αριάννας με των κατακάθαρο ορμό του κόχyla ανήκει στο Γέρακα. Στην Αριάννα μπορούμε να επισκεφτούμε το εξωκκλήσι του Ταξιάρχη με τοιχογραφίες του 13ου αιώνα. Ο Γέρακας απέχει 23 χιλιόμετρα από την Μονεμβάσια και το οδικό δίκτυο είναι αρκετά καλό. Στις ταβέρνες του Λιμανιού μπορείτε να γευθείτε φρέσκο ψάρι και να διανυκτερεύσετε στο ξενοδοχείο Πόρτο Καντένα, <http://www.hit360.com/portocadena/en/contact.html>. Τηλ 30 – 2732 23805.

walls, and the remains of old buildings within them, can be found on the hill to the right of the port entrance.

The city was totally destroyed during Pyrrhus' campaign against Argos and rebuilt again in the reign of Augustus. From 146 BC it belonged to the Peloponnesian League and from 22 BC to the League of Free Laconians. The end of Zarax came with the geological upheavals caused by the earthquakes of 375 BC.

Over time, the natural port of Geraka has been a hiding place for pirates, a naval base for the Byzantines to repel the Syracuses and the property of the Venetians. In classical times this splendid deep water enclave was used to protect and hide fleets from enemy invaders. In those days the port was called "Porto Cadena" because of a chain that was laid across the entrance to stop invaders from entering.

An amazing view of Geraka village can be obtained from the church "The Assumption of the Virgin Mary", from where all the neighbourhoods of Geraka can be seen; Lafkeika, Kritikeika, Andromideika, Pramatareika, Tzortzeika, Tsavaleika, Georgakopouleika.

Today, the port of Geraka is a destination for unforgettable vacations at any time of the year. Travellers can sample food at little tavernas that offer "fish of the day" and can stay at the hotel Porto Cadena

www.hit360.com/portocadena/en/contact.html (telephone 30 2732 23805).

Άγιος Γιάννης

Συνεχίζοντας τον Δημόσιο δρόμο θα περάσετε μέσα απο το χωριό το Αη-Γιάννη. Θα εντυπωσιαστείτε άπο την τοπική βλάστηση ελιές, χαροπιές σκίντα και τα παραδοσιακά σπίτια. Σ'ένα από αυτά πάνω στον κεντρικό δρόμο με κληματαριά απ' έξω λειτουργεί μαγαζί καφεενεδάκι απομεινάρι άλλων εποχών.

Agios Ioannis

On the main road through Zaraka (between Geraka and Rihea) is the small village of Agios Ioannis - a small town with distinctive local vegetation of olive and carob trees and traditional houses. On the main road, one of these houses (with overhanging grape vines at the front) operates as a small shop and serves as a reminder of a bygone era.

Παραλία του Μπαλογκαιριού

Ρειχιά

Δύο πράγματα κάνουν την Ρειχιά να ξεχωρίζει και αξίζει να την γνωρίζετε. Η μορφή του χωριού και η ιδιορρυθμία τον πληθυσμού της. Όχι μακριά από την θάλασσα αλλά με υψόμετρο πάνω των 500μ σε ρηχή κοιλάδα αναμέσα στα βουνά απλώνεται στο σύνολο των μικρών οικισμών, που γράφεται και «Ρειχιά». Άλλοι δηλαδή την θέλουν με «η» από την λέξη ρήχος, η «ράχη» και άλλη με «ει» από το θάμνο «ρείκι». Απομονωμένη επί αιώνες πίσω από της ράχες οροσειράς Κουλοχέρα (ψηλότερη κορυφή 1125μ) επικοινωνούσε ουσιαστικά με τον υπόλοιπο κόσμο μόνο από το λιμάνι του Γέρακα και μέσω του κοπιαστικού και επικίνδυνου χωματόδρομου προς τους Μολάους. Σήμερα ωστόσο μετά την ασφαλτόστρωση του ορεινού δρόμου από Μεταμόρφωση «18 χιλ» είναι προσβάσιμη τόσο από τους Μολάους όσο και από την Μονεμβάσια από την οποία απεχρεί 36 χιλ.

Οι απαρχές της Ρειχιάς χάνονται στους τελευταίους μεσο-Βυζαντινούς αιώνες. Γύρω στο 1350 μχ εποικίστηκε από αλβανούς κτηνοτρόφους που έχτισαν πρόχειρα καλύβια. Σιγά-σιγά ήρθε και άλλος κόσμος από τις γύρω περιοχές και από τα νησιά του Αργοσαρωνικού κυνηγημένοι από τους Τούρκους. Αναμέσα τους υπήρχαν έμποροι, τεχνίτες μυλωνάδες. Κάθε οικογένεια έφτιαχνε το σπιτοτόπι της δηλαδή το σπίτι και γύρω-γύρω το αμπέλι, το χωράφι, τον αμυγδαλεώνα, το περιβόλι. Οι απογόνι έστηναν δίπλα τις δικές τους κατοικίες με αποτέλεσμα να δημιουργήθουν οικισμοί αραιοκτισμένοι αφού αναμέσά τους υπάρχουν καλλιεργημένες εκτάσεις. Οι οικισμοί αυτοί με 318 σπίτια συνολικά διατηρούνται μέχρι σήμερα. Πλησιάζοντας τη Ρειχιά από τον Γέρακα συναντάτε την πρώτη γειτονιά τα Μπελεσαίικα, στην συνέχεια την Αγορά, στο κέντρο τα Λαγγαίικα, τα Κοκοραίικα τα Δριβαίικα. Στην συνέχεια προς τον κεντρικό δρόμο το Καραγαναίικα. Τα αντιστοίχα επώνυμα που απαντώνται στη περιοχή έχουν συνήθως τη ρίζα τους σε κάποια γειτονιά εδώ πάνω.

Rihea

Rihea is a mountain village built on a plain, surrounded by the Parnonas range, 20 kms from Molai and close to two beaches. Rihea is unique for two reasons: the shape of the village and the personality of its residents (who are mostly occupied with farming and animal rearing). Rihotes work hard and are very progressive. Even though many of them emigrated out of Greece due to the difficult circumstances created by the Civil War, they still love their homeland and visit as often as possible.

Isolated for centuries behind the mountain Kouloheras, the residents communicated with the rest of the world through the port of Geraka. There was also a very difficult and dangerous road connecting the village with Molai on the other side of Koulohera, although today the road network has improved greatly and the village can be easily reached from both Molai and Monemvasia.

The history of Rihea goes back to mid-Byzantine times. Around 1350 AD Albanians moved into the area and built small stone houses. Gradually, more people moved into the village from the surrounding areas and the islands of Argosaronikos - mostly merchants, craftsmen and millers. Each family built its own "sitotopi", which was a house surrounded by vine trees, a farm, garden and almond trees. Their children built their own houses next to them and this resulted in small settlements of family clans separated by large

Οι Ρειχιώτες υπήρξαν πάντα άνθρωποι εργατικοί, λιτοδίατοι προδευτικοί. Φρόντιζαν την περιουσία τους και αγαπάνε υπερβολικά τον τόπο τους, μόνο που οι περισσότεροι ζουν πια μακριά. (548 κατοικοί στην απόγραφο του 2001 σε σύγκριση με 1350 περίπου το 1940). Η μετανάστευση γενικεύτηκε μεταπολεμικά εξαιτίας των δραματικών καταστάσεων που δημιουργήσε ο εμφύλιος. Οι ΗΠΑ, η Αυστραλία, ο Καναδάς ήταν ο προορισμός των περισσότερων: Όταν όμως τους καλεί κοντά η φωνή της πατρίδας για το παναγύρι του Συλλόγου του Ρηχιωτών η Ζωοδόχος Πηγή, ο τόπος γεμίζει από νέους ανθρώπους που φλυαρούν Αγγλικά.

Χαρακτηριστικό δείγμα, της αγάπης των Ρειχιωτών για τον τόπο τους είναι το λαογραφικό Μουσείο της Ρειχιάς. Δωρεά του Γεωργίου και Παναγιώτας Μπελέση που για αυτή την προσπάθειά τους βραβεύτηκαν το 1990 από την Ακαδημία Αθηνών. Στεγάζεται σε χτίσμα του 1875 και υπήρξε το πρώτο σχολείο της Ρειχιάς.

Εκτίθενται κτηνοτροφικά εργαλεία, γεωργικά αλέτρια, στροβίλα, αργαλειοί κάπες, γιουρντιά υφαντά και μια σειρά φωτογραφιών με τους ανθρώπους και το τοπίο όπως ήταν στην παραδοσιακή του μορφή, ένας άνδρος έντονα πετρώδης και κακοτράχηλος τόπος.

Μία ανάβαση στο κάστρο όπου βρίσκεται και ο νεότερος χρόνος ναός του Άϊ-Δημήτρη θα σας φέρει πιο κοντά στο Βυζαντινό. Τα ερείπια δείχνουν ότι πρόκειται για μία βυζαντινή παλαιοχώρα που χρησίμευε κύριως ως παρατηρητήριο. Τον καιρό της τουρκοκρατίας και της επανάστασης, η Ρειχιά είχε γίνει λημέρι κλεφτών, που υπεράσπιζαν τα πεδινά χωριά από τις επιθέσεις των Τούρκων. Στις 26 Μαρτίου 1821 αντάρτικο σώμα με επικεφαλής τον Καπετάν Γεωργάκη Δρίβα κατέβηκε στην Μονεμβάσια και έλαβε μέρος στην πολιορκία του κάστρου.

Το χωριό διαπερνά ένας ξεροπόταμος που καταλήγει στο Προσπελάσιμο φαράγγι του Μπαλογκαιριού που με την σειρά του καταλήγει στην κρυστάλλινη παρθένα παραλία του Μπαλογκαιριού. Μοναδικής ομορφιάς είναι και η σμαραγδένια πεντακάθαρη παραλία της Βλυχάδας. Ο ασφαλτοστρωμένος αλλά στενός δρόμος από την Ρειχιά προς την Βλυχάδα είναι μοναδικός. Η ομορφιά και αγκυρότητα του τοπίου εμπνέει φόβο και θαυμασμό. Η διάνυξη του δρόμου από προσφορές του συλλόγου Ρειχιωτών Πειραιώς “η Ζωοδόχος Πηγή” έδωσε ζωή στην Ρειχιά.

Στην Ρειχιά μπορείτε να αγοράσετε ντόπιο νόστιμο θυμαρίσιο μέλι. Επίσης μπορείτε να φάτε παραδοσιακά φαγητά όπως γκόγκες και καλτσούνια στην ταβέρνα του Βαγγέλη.

areas of cultured land. Three hundred and eighteen houses still exist today, although the number of permanent residents has fallen (1350 people were documented as living there in the 1940 Census whereas only 548 were documented in the 2001 Census). The village is divided into charming neighbourhoods with white-washed and ochre-red houses, named after the founding families who established the first houses.

Riheas' folk museum was founded by Georgios and Panagiota Belesis, with funds and artifacts contributed by Rihotes living in the United States of America, Australia and the local community. The museum contains hand-operated textile machines, hand-carved presses for pressing wine and olives, hand-sewn textiles such as blankets, sheets, tablecloths and beautiful embroideries. Also displayed are traditional hand-made agricultural tools, traditional clothing from an era long gone, weapons, household furniture, cutlery, donkey saddles, animal hides and photographs of Rihotes past and present.

Rihea has two crystal-clear beaches accessible by car: Vlyhada and Balogeri. In summer, tourists from around the world arrive at Vlyhada to relax and cool themselves in the clear cool water, to sunbake on its white pebbles and to listen to the Aegean sea splashing on the pebbles and rocks. The small Castle of Agios Dimitrios (Kastraki) and the church named after the saint are also worth visiting. There is also a gorge called "Rema" and the "Faragi tou Balogeri", which begins as a dried-up riverbed within the village and continues

to the beach of Balogeri (with its breath-taking caves). Travellers in Rihea can also sample traditional foods such as goges and kaltsounia at Vangeli's tavern and purchase tasty local honey originating from thyme plants.

Αχλαδόκαμπος και Λαμπόκαμπος

Μετά την Ρηχιά προχωρώντας Βόρεια συναντάμε τον Αχλαδόκαμπο, ένα καλλιεργημένο πλάτωμα ανάμεσα στα βουνά, η εκκλησία του Αγ Παντελεήμονα και κάποια καλύβια κτηνοτρόφων συνθετούν το τόπιο. Το πρώτο κανονικό χωριό που συναντούμε λέγεται Λαμπόκομπος (παλιά Φρέγρα*πλuth 121).

Πριν και μετά τον πόλεμο πολλοί κατοικοί μεταναύστευσαν στην Αμερική και την Αυστραλία μα δεν ξεχνούν την πατρική γή και οι προσφορές τους προς την κοινότητα είναι εμφανείς. Μέσα στο Λαμπόκαμπο εντυπωσιάζει ένα άλσος με γιγαντουςώμες δρυς.

Όσο για τους πεινασμένους ταξιδιώτες κατα πρόχειρο θα βρουν να τσιμπήσουν στο καφενομαγειρείο του Θ. Δούκα στέκι κυνηγών.

Achladokambos and Lambokambos

The first village encountered when moving north away from Rihea is Achladokambos - a cultivated plateau surrounded by mountains.

The church of St Panteleimonas and livestock shelters provide a picturesque backdrop.

Close by and further north is the village of Lambokambos (known under the Turkish occupation as Fregra), with a grove of giant oak trees near the village centre. Lambokambos was once a thriving village, but many residents migrated to America and Australia (before and after the war) and the village gradually emptied. However, emigrants never forgot their homeland and their donations and philanthropy is evident throughout the village.

Exhausted travellers will always find something to eat at Doukas' cafe/tavern - a well-known hangout for hunters.

Πιστάματα

Δυο χιλιόμετρα δεξιά του δρόμου προς το Κυπαρίσι θα βρείτε τα Πιστάματα που έχουν πολύ παλιά ιστορία. Στην γύρω περιοχή βρέθηκαν κατακαιρούς αρχαία νομίσματα και πήλινα αγγεία ενώ στο λόφο Κοτρώνι παρατηρούνται λείψανα πελασγικού τείχους.

Η ονομασία του χωριού προέρχεται από την λέξη «επιστάματα» δηλαδή το σταθμό που έκαναν οι ταξιδιώτες τα παλιά χρόνια να ξεκουραστούν. Στην εύφορη μικρή κοιλάδα του οικισμού, λιάζονται οι Βιολογικοί «Αμπελώνες Δούκα» όπου καλλιεργούνται με σύγχρονα μέσα και παραδοσιακό μεράκι ντόπιες ποικιλίες σταφυλιών. Εκλεκτό κρασί παράγεται στο οινοποιείο του Αμπελώνα το οποίο είναι επισκέψιμο. Πληροφορίες στο τηλ 6944500053.

Pistamata

Two kilometres further north from Lambokambo, heading towards Kiparissi, is the village of Pistamata. The village's name is derived from the word "epistamata", meaning a place for travellers to rest. Pistamata has a long history. Ancient coins and clay pottery have been found in the surrounding region and on top of Kotroni Hill are remains of walls dating back to the time of the Pelasgians.

In the fertile valley of the village nestles the well-known "Doukas Vineyard" where exceptional wine is produced using modern machinery and a variety of grapes. Further information can be obtained by calling 6944 500053.

Χάρακας

Το μικρό αυτογραφικό χωριό είναι αμφιθεατρικά χτισμένο σε υψόμετρο 600 μέτρα με πέτρινα σπίτια. Ενα χιλιόμετρο ανατολικά του βρίσκεται η εντυπωσιακή χαράδρα του Σταυρού. Δύσκολα θα συναντήσετε αλλού τόσο υποβλητικό θέαμα. Δεξιά ο ψηλόβραχος κοφτός σαν χάρακας στην κυριολεξία έχει τη βάση του στο μικρό ακρογιάλι της Πίλιζας. Σε τούτο ακριβώς το σημείο ξαναβρίσκουμε το Μυρτώο πέλαγος και μας φέρνει ίλιγγο η θωριά του και τα πιο συναρπαστικά σκαλοπάτια λαξεμένα στο βράχο ξεκινούν από κάτω και οδηγούν ψηλά. Στο πλάι τους ανοίγονταν μέσα στην πέτρα σπηλιές που στο παρελθόν χρησιμοποιήθηκαν συχνά από τον άνθρωπο.

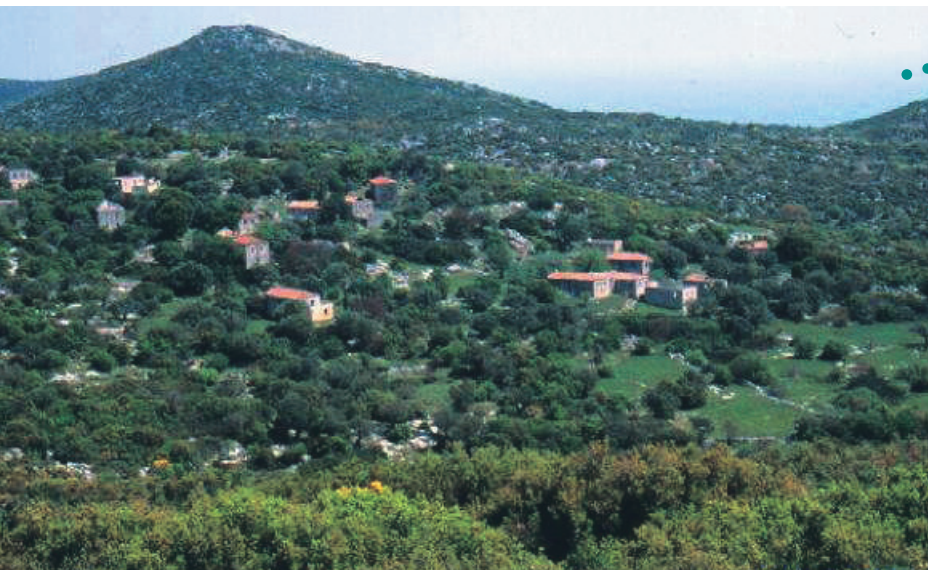
Η ίδρυση του οικισμού τοποθετείται στον 9ο αιώνα μ.Χ. Μετά από την πρασινάδα ξεπροβάλλει εκκλησία και το σχολείο, δωρεές απόδημων Χαρακιωτών. Μία άλλη προσφορά μετανάστη το «Ίδρυμα Πετρολέκα». Πεθαίνοντας το 1928 ο Γεώργιος Ν. Πετρολέκας μεγαλέμπορος επι πολλά χρόνια στην Αμερική άφησε κληροδότημα με τον όρο να μοιράζονται τα εισόδα τους στους κατοίκους του Χάρακα δύο φορές του χρόνου: Πάσχα και Χριστούγεννα. Το κληροδότημα αυτό βρίσκεται στην Λεωφόρο Κωσταντίνου και Ιακώβου Δραγάτη στον Πειραιά. Λίγο έξω από τον οικισμό (1.5 χιλ.) υπάρχει το ξωκκλήσι του Αη-Γιάννη του Θεολόγου, πριν ήτανε μοναστήρι. Στη γιορτή του στις 8 Μαΐου καταφτάνουν προσκυνητές με τάματα απ'όλη την γύρω περιοχή μα ιδιαίτερα από την Ύδρα και τις Σπέτσες. Στο Χάρακα στον δρόμο προς την Παλαιοχώρα υπάρχει το μικρό Βυζαντινό εκκλησάκι των Αγίων Θεοδώρων με τοιχογραφίες του 18ο αιώνα. Την καλοκαιρινή περίοδο μαζεύονται στο χωριό σχεδόν 500 κάτοικοι.

Harakas

The small picturesque village of Haraka, with its stone houses, is built amphitheatrically at an altitude of 600 metres above sea level. One kilometre away to the east is the impressive ravine of Stavros, traversed by a stone-paved path with panoramic views of the Aegean. The mountainous route that connects Harakas and Kyparissi is unique, with panoramic views of the Mirtoon Sea, steep rocks and deep caves. Approximately 500 people arrive at Haraka during the summer months.

Harakas was built during the 9th century A.D. One and a half miles from the village is the chapel of St John Theologos, which once used to be a monastery. On May 8 many pilgrims from the surrounding areas (many of them from the neighbouring islands of Hydra and Spetses) descend on this monastery bearing offerings. Towards the Old Town is the small Byzantine church of Saint Theodore, decorated with beautiful 18th century frescoes.

Emigrants from Haraka have donated generously to their village, including the construction of the town church and school. One noteworthy donation is that of George N. Petrolekas, who lived and worked as a merchant in America for many years. When he died in 1928 the "Petrolekas Institution" was established (based in Piraeus) with funds from his estate, with the objective of distributing the income from the institution to the residents of the village twice a year: at Easter and Christmas.

Λογγάρι

Η ιστορία του χωριού απο πληροφορίες ξεκινά το 1840 με 1850. Οι πρώτοι κάτοικοι του χωριού ήταν Καπελέρηδες. Οι ρίζες των πρώτων κατοίκων του χωριού ήταν από το νομό της Εύβοιας και ασχολούνταν με την κτηνοτροφία. Μερικοί Καπελέρηδες μετά την επανάσταση του 1821 έφυγαν απο την Εύβοια και έφθασαν στο Άργος. Δεν έμειναν όμως πολύ εκεί έφυγαν και κατέβηκαν στην Αρκαδία.

Ο Μπάριμπα Νίκος (ο Κόλιας), ο Πατέρας του Μπαριμπα Παναγιώτη (του Πάνου) ο Ιωάννης Καπελέρης, ο Χαράλαμπος Καπελέρης, ο Άγγελος Καπελέρης κατέβηκαν ακόμα πιο χαμηλά με τα γιδοπρόβατα τους στην Λακωνία και εγκαταστάθηκαν στην Ρειχιά, στα Κουλουρείκα. Απο την Ρειχιά έφυγαν και κατέβηκαν στο Λογγάρι (ονομάζεται έτσι λόγω του Λόγγου – Δάσος) που υπήρχε εκεί και εγκαταστάθηκαν μόνιμα. Το 1935 – 1945 στο Λογγάρι ζούσαν 80 άτομα. Όμως, όπως συνέβη και στα περισσότερα χωριά του Ζάρακα, οι κάτοικοι έφυγαν για Αθήνα, Αμερική, Αυστραλία και το χωριό ερήμωσε... Σήμερα δεν μένει κανείς πια στο Λογγάρι. Μερικοί Λογγαρίτες επισκέπτονται το χωριό του Αι-Λιά και προσπαθούν να κρατήσουν την παράδοση. Λειτουργούν την εκκλησία και ετοιμάζουν την ξακουστή βραστή γίδα για τους επισκέπτες.

Logari

The history of Logari begins in the middle of the 19th century (around 1840-1850) when members of the Kapeleris clan first settled in the village. Originally farmers from the prefecture of Evia north of Athens, the Kapeleris clan moved from Evia to Argos after the revolution of 1821 before continuing on to Arcadia. Members of the clan then moved their sheep and goats further south, settling in the Kouloureika part of the village of Rihea. The clan left Rihea and eventually settled in Logari.

The village takes its name from the forest that existed in the area ("Loggou"). In the years 1935-1945 Logari had approximately 80 residents. As was the case with many other villages, the village slowly emptied as people left for Athens, America and Australia. Today no one lives in Logari on a permanent basis although some Logarites visit the village in summer, ensuring that the church is operational and preparing their renowned dish of boiled goat for visitors.

Κυπαρίσσι

Το Κυπαρίσσι είναι ένα πανέμορφο χωριό που στην ράχη του κουβαλάει ζωή χιλιάδων χρόνων. Το ανόθευτο τούτο κομμάτι τις Ζαρακίτικης γης απευθύνεται στους απαιτητικούς σε ομορφιά. Ο ήρεμος σαν λίμνη κόλπος, το κατάφυτο βουνό με τα έλατα στην κορυφή και η παραδοσιακή αρχιτεκτονική των κτιρίων του λιμανιού συνθέτουν μία εικόνα που μένει χαραγμένη στην καρδιά. Απέχει 18 μίλια από την Μονεμβάσια και 50 περίπου χιλιόμετρα από τους Μολάους.

Πλησιάζοντας το Κυπαρίσσι από την στεριά βλέπουμε όχι την πλωτή του πρόσοψη με το λιμάνι και την αμμουδιά με την κυρτή του ραχή που ξεκινά από την πλαγιά με τις κόκκινες σκεπές να

Kyparissi

One of the last coastal "paradises" in the Peloponnese, secluded Kyparissi was only recently connected to the road network of the Peloponnese due to the mountainous terrain. To the north is the road leading out of Zaraka and Laconia to Leonidio in Arcadia. To the south is the road leading to Haraka, which was built with great difficulty. Although this road is very narrow in some sections, it offers breathtaking views of offshore islands, chapels built into overhanging rocks and magnificent foliage.

Kyparissi consists of three settle-

ξεχωρίζουν αναμέσα σε ελιές, χαρουπιές, βελανιδιές και βέβαια κυπαρίσσια. Στον πρώτο οικισμό τη Βρύση όλα φαντάζουν πεντακάθαρα φρεσκοβαμμένα με λουλούδια παντού. Το Κυπαρίσσι έχει τιμηθεί από την Νομαρχία Λακωνίας για την καθαριότητά του. Πριν μπειτε στο χωριό δεν θα αντισταθείτε στον πειρασμό να σταματήσετε σε μια στροφή όπου υψώνεται ένας βράχος με τρία προσκυνήματα στην κορυφή του (το σημαντικότερο είναι το τελευταίο της Παναγιάς μέσα σε σπηλιά). Δικαιολογημένα σας κίνησε το ενδιαφέρον η όλη τοποθέσια γιατί από εδώ ξεκινά η ίδια η ζωή του τόπου. Μέσα από τον βράχο αναβλύζει δροσερό πηγαιό νερό.

Σύμφωνα με την μυθολογία κυνηγούσε στην περιοχή η Αταλάντη και όταν δίψασε, χτύπησε με το δόρυ της το Βράχο και ξεπήδησε το νερό. Άλλοι μύθοι αποδίδουν το θαύμα στη Θεά Ρέα στον Άτλαντα. Όπως και να έχει η πηγή υπήρχε από την αρχαιότητα καθώς και το ιερό σπηλαίο του Ασκληπιού με λίθινο άγαλμά του. Αν επισκεφθείτε το χώρο θα ανακαλύψετε τα ίχνη το αρχαίου Ασκληπιείου όπου έρχονταν οι άρρωστοι για να γίνουν καλά με τη βοήθεια του Θεού, της υγιεινής ζωής της δίαιτας των καθαρών και της αυθυποβολής. Στην αρχαιότητα το Κυπαρίσσι λεγόταν Κύφαντα από το ρήμο «κύαφω» (κυρτώνω) επειδή το έδαφος που ήταν κτισμένη η πόλη κύρτωνε από το βουνό προς την θάλασσα. Στο λόφο Καστράκι βρίσκονται τμήματα από κυκλώπεα τείχη.

Η ιστορία των Κυφάντων ξεκινάει από την υστεροελλαδική εποχή περίοδο 1600 – 1100 π.χ. Όμως δεν απόκτησαν μεγάλη σπουδαιότητα. Ούτε στους Βυζαντινούς χρόνους γίνεται λόγος και πολύ για Κύφαντα. Νέος οικισμός εμφανίζεται στην περιοχή μετά το 1000 μ.χ. με το όνομα Κυπαρίσσια η Κυπαρίσσι. Το 1350 μ.χ η περιοχή εποίκίζεται από Αλβανούς με άδεια του Δεσπότη του Μυστρά Θεοδώρου Παλαιολόγου. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας το Κυπαρίσσι δέχτηκε πολλούς εποίκους από γειτονικά μέρη ιδιαίτερα από τις Σπέτσες. Από την εποχή εκείνη είχαν σχηματιστεί οι τρεις συνοικισμοί, Βρύση, Παράλια, Μητρόπολη που διατηρούνται μέχρι σήμερα.

ments: Vrissi, the inland settlement (with no view of the sea), is built at an altitude of 100 metres above sea level, while its two original ports Paralia (built near the pier at the southern part of the village) and Metropolis (built further north) are situated close to the water. The settlement of Kapsala and the small church of Agios Giorgios are located further to the north Thini, with its old jetty and the chapel of St Nicholas, is also further north.

Time seems to have stood still in the quaint town of Vrissi. Shielded from the onslaught of mass tourism, the crystal clear waters of the beaches lining Kyparissi retain an air of tranquillity. The white-painted houses, mostly built in the mid-19th century, exemplify the traditional architecture of the area. The town has a plentiful supply of water from a spring running through the town and beautiful gardens, orchards and olive trees are everywhere to be seen. Paths lead from Vrissi up into the mountains, around the hills and to the spring which gushes from a crevice in the rock walls several thousand feet above sea level.

Kyparissi is identified with the ancient city of Kyphanta, which is approximately half an hour's walk (1.5km) south of Kiparissi. Although very little is known about the history of Kyphanta, it is thought to have been established sometime between 1600-

Όταν ελευθερώθηκε ο τόπος το Κυπαρίσσι άρχισε να ξαναπαίρνει ζωή κάποια εποχή ο πληθυσμός πλησίασε τους χίλιους. Ο τόπος καλιεργήθηκε, οικοδομήθηκαν ωραία σπίτια και εκκλησίες όπως η Παναγία στη Βρύση, η Άγια Τριάδα στην Παραλία και Ζωοδόχος Πηγή στη Μητρόπολη. Το σχολείο κτισμένο με χρήματα και σχέδια του Κληροδοτήματος Συγγρού έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο. Ο μόνιμος πληθυσμός δεν ξεπερνά τους 377. Για μπάνιο προσφέρεται η πλατεία αμμουδιά της παραλίας με κατακάθαρη θάλασσα. Όλα βρίσκονται κοντά, ακόμα και η παιδική χαρά και το κοινοτικό γήπεδο. Για πιο απόμερα πηγαίνετε στο Θυνί στην Βόρεια άκρη το κόλπου με τον παλιό μώλο και το εκκλησάκι τον Αη-Νικόλα. Οι πλαγιές του Πάρνωνα κατηφορίζουν δασωμένες προς την θάλασσα σ' όλη την απόσταση σχηματίζοντας ένα από τα πιο παρθένα τοπία της Πελοποννήσου. Οι ράχες που στεφανώνουν το Κυπαρίσσι από τα δυτικά δείχνουν αδιάβατες. Άπο τα νότια πάλι με πολύ δυσκολία χαράχτηκε ο δρόμος. Στα βόρεια όχι πολύ μακριά βρίσκεται το Λεωνίδιο όμως δεν έχουν ενωθεί ακομά οδικά.

1100 BC. A new village was built in the area around 1000 AD with the name Kyparissia, from which the modern village of Kyparissi evolved. In 1350 AD the area was populated by Albanians arriving from the north, who were given permission to settle in the area by Theodore Palaeologus. During the Turkish occupation (and encouraged by the Turks) additional settlers arrived from neighbouring areas. It was at that time when the three settlements of Vrisi, Paralia and Mitropolis were formed. The village expanded rapidly with new houses and churches after the revolution of 1821.

Today, there are approximately 370 to 380 year-round residents in Kiparissi, with the population exploding in the summer months. A park, a playing field and beautiful beaches ensure that there is something for everyone.

MIGRATION of Greeks to Australia

with a Focus on People
from the Municipality of Zaraka, Laconia

(based on a speech presented by Angelo Doukas [President of Zarax Association] in Rihea, Greece, 9 August 2009)

It is a well-known fact that Australia is a country almost two hundred and forty years old, having been discovered by the British in 1770 and settled by them 18 years later in 1788.

What is not so well known is that Greeks were amongst the first people to almost discover Australia 200 years earlier. Ferdinand Magellan's expedition of 1522 to find a sea route around South America to the spice islands, which just missed the northern tip of Australia, had at least 6 Greek seamen on board - from Rhodes, Nafplion and Kerkira. Of the 265 men aboard the 5 small ships only 18 returned home alive - and 4 of those were Greek - proving that Greeks are survivors by nature and that they were well suited to survive and prosper in Australia in the centuries to come.

By the time of Greece's independence in 1821 Australia had become known to Greeks, but only vaguely. An 1828 Greek publication called "NeaGeografia" for example, declared that Australia was where the English government "sent evil men for punishment", that very little was known about the country and that there was scarcely anything worthy of mention.

The first known Greek settlers arrived in this "worthless" country around 1830, at about the same time that the Nea Geografia was published. Their names were Antonis Manolis and Ghikas Boulgaris. Both men worked as farmers, both married Australian women, both lived obscure

Είναι πλέον γνωστό σε όλους το γεγονός ότι την Αυστραλία την ανακάλυψαν οι Άγγλοι το 1770, πριν δηλαδή διακόσια σαράντα χρόνια και ότι κατοικήθηκε από τους πρώτους άποικους 18 χρόνια αργότερα.

Αυτό που δεν είναι ευρέως γνωστό είναι ότι οι Έλληνες ήταν από τους πρώτους Έλληνες που σχεδόν ανακάλυψαν την Αυστραλία περίπου 200 χρόνια νωρίτερα. Στην αποστολή του προς τα δυτικά της Ευρώπης και την Ασία, ο διάσημος Πορτογάλος θαλασσοπόρος Φερδινάνδος Μαγγελάνος, είχε μαζί του τουλάχιστον έξι έλληνες ναυτικούς από τη Ρόδο, το Ναύπλιο και την Κέρκυρα. Από τους 265 θαλασσοπόρους που επέβαιναν σε 5 καράβια, μόνο οι 18 επέστρεψαν ζωντανοί, και οι τέσσερις από αυτούς ήταν Έλληνες. Αυτό δείχνει καθαρά ότι οι Έλληνες από τη φύση τους μπορούν να επιβιώνουν κάτω από αντίξοες συνθήκες και αυτός είναι και ο λόγος που οι Έλληνες μετανάστες πρόκοψαν στην Αυστραλία. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε αυτή την αποστολή παραλίγο να ανακαλύψουν τη βόρεια άκρη της Αυστραλίας.

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον τουρκικό ζυγό το 1821, η Αυστραλία ήταν πλέον γνωστή στους Έλληνες αλλά πολύ αόριστα. Το 1828 μια Ελληνική εφημερίδα με το όνομα «Νέα Γεωγραφία» έγραφε σε μια έκδοσή της ότι η Αυστραλία είναι η χώρα όπου η Αγγλική κυβέρνηση έστελνε κλέφτες και κακοποιούς για τιμωρία. Αυτό δείχνει καθαρά ότι γνώριζαν ελάχιστα για τη χώρα αυτή και μάλιστα δεν έβρισκαν τίποτα αξιόλογο να αναφέρουν.

Οι πρώτοι γνωστοί Έλληνες άποικοι έφτασαν

lives in NSW and both died without revisiting Greece.

First Wave of Migration

A steady stream of Greek migration to Australia didn't begin to flow however, until 20 years later in 1851 when Australia's first gold-field was discovered. In that year and in the year following, about thirty Greek sailors deserted their ships to join the search for gold.

And thus began the first wave of migration to Australia, with many more Greeks deserting their ships over time in the search for gold. It is difficult to say how many Greeks arrived during this period for a number of reasons. Those who deserted their ships did not advertise their defection and in some cases may have concealed their identities to avoid being detected. Many of them were illiterate and committed little or nothing to paper. They tended to change their names to an English name to avoid harassment and almost all were single men, moving around from job to job and place to place.

Nevertheless, scholars estimate that 200 Greeks were living in Australia by 1860 and perhaps 1,000 by the turn of the century. These Greeks came from most parts of Greece, but most were from the Aegean and Ionian islands. A much smaller number came from the mainland, including some from Sparta and Tripoli.

Of the 1,000 Greeks who inhabited Australia at the turn of the century probably fewer than 50 had a complete secondary education. Most were unskilled and led lives of hardship in mining camps scattered over great distances. They were handicapped by language difficulties and rarely able to communicate with their kin, and they were often overwhelmed by homesickness for Greece. That so many endured the hardship for so long is attributable to the distance and difficulty of the return journey, to the poverty and uncertainties of life in Greece and to their strong desire to improve their lives.

It is important to mention at this point that the beginning of Greek settlement in Australia was

σε αυτή την «ανάξια λόγου» χώρα γύρω στο 1830. Περίπου την ίδια εποχή που τυπώθηκε η έκδοση της «Νέας Γεωγραφίας». Τα ονόματά τους ήταν Αντώνης Μανώλης και Γκίκας Βούλγαρης. Και οι δύο άνδρες εργάστηκαν σαν αγρότες, παντρεύτηκαν αυστραλέζες, έζησαν μια απλή ζωή στην ΝΝΟ και δεν επέστρεψαν ποτέ στην Ελλάδα.

Πρώτο Κύμα Μετανάστευσης

Το πρώτο κύμα μετανάστευσης από Ελλάδα προς Αυστραλία ξεκίνησε 20 χρόνια αργότερα, γύρω στα 1851, όταν ανακαλύφθηκε το πρώτο χρυσορυχείο. Εκείνη τη χρονιά και την επόμενη έφτασαν στην Αυστραλία περίπου τριάντα Έλληνες ναυτικοί που εγκατέλειψαν το καράβι και έμειναν στη χώρα προς αναζήτηση χρυσού.

Έτσι κάπως ξεκίνησε το πρώτο κύμα μετανάστευσης και σιγά σιγά ο αριθμός των ναυτικών που αναζητούσαν χρυσό, αυξανόταν. Είναι δύσκολο να υπολογίσουμε πόσοι Έλληνες έφτασαν στην Αυστραλία εκείνη την περίοδο, κι αυτό γιατί οι περισσότεροι δεν έδιναν τα πραγματικά τους ονόματα για να αποφύγουν τη σύλληψη. Αρκετοί από αυτούς ήταν αγράμματοι και δεν γνώριζαν να γράψουν τίποτα στα χαρτιά και μάλιστα άλλαζαν τα ονόματά τους σε αγγλικά ονόματα για να μην τους ενοχλούν. Οι περισσότεροι ήταν εργένηδες και μετακινούνταν από περιοχή σε περιοχή για να βρουν δουλειά.

Παρόλα αυτά, υπολογίζεται ότι περίπου 200 Έλληνες ζούσαν στην Αυστραλία το 1860 και ίσως 1000 με την αλλαγή του αιώνα. Προέρχονταν από διάφορα μέρη της Ελλάδας, αλλά οι περισσότεροι ήταν από τα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου. Ένας μικρότερος αριθμός ήταν από την κεντρική Ελλάδα και κυρίως τη Σπάρτη και την Τρίπολη.

Από τους 1000 Έλληνες, μόνο καμιά πενήντα είχαν κάποια μόρφωση. Οι περισσότεροι ήταν ανειδίκευτοι και έζησαν μια ζωή δύσκολη, γεμάτη ταλαιπωρίες δουλεύοντας στα ορυχεία, διασκορπισμένοι σε μεγάλες αποστάσεις. Το πρόβλημα της γλώσσας ήταν πολύ σημαντικό και σπάνια είχαν την δυνατότητα να επικοινωνήσουν με συγγενείς. Αυτό τους έκανε να νο-

vastly different to the beginning of Greek settlement in America. The migration to America was an organized and planned effort and involved the transportation in 1768 (2 years before Australia was discovered) of more than 1400 Greek people to Florida. In contrast, early Greek migration to Australia was not planned but was the sum of action of individual adventurers.

It is also important at this point to mention the Greek church. The push to create a Greek church in Australia started towards the end of this first phase of migration at the turn of the century - which is quite remarkable considering that this was a time when the Greek population was almost exclusively male. The push for the creation of the church however, had little to do with religion or social contact. Rather, it was driven by a fear that a marriage not celebrated by a Greek priest might not be valid in Greece. This was a major concern not only because everyone expected to return home one day but also because they risked ostracism, illegitimacy and disinheritance in Greece. In fact, it was not until 1982 that the Greek government finally recognized civil marriages. With this strong motivation the first church - the church of Agia Triada - was built in Sydney in 1899, just three years after the first modern Olympic Games held in Greece.

Second Wave of Migration

Initially, almost all Greeks were gold seekers or sailors, and some had become shepherds or small farmers. As the century drew to a close they ceased to be gold miners and shepherds and farmers, and became shop keepers and cafe proprietors. Indeed, it was shop-keeping that provided the pull for the second wave of migration between the start of the 20th century and the middle of that century.

When the pioneer Greek had established his shop or cafe there would often be a place for a brother or a cousin or a nephew, working long hours for little money but assured of food and accommodation and family guidance. That cousin or brother or nephew would later begin his own business and bring out more of his family. Over time, they began to acquire a better command of English and to settle down in the

σταλούν την Ελλάδα και τους συμπατριώτες τους. Υπέφεραν όμως όλα αυτά με την ελπίδα ότι κάποια μέρα θα κατάφεραν να γυρίσουν στην πατρίδα και θα είχαν μια καλύτερη ζωή από αυτή που άφησαν φεύγοντας.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι πρώτοι Έλληνες μετανάστες στην Αυστραλία αντιμετώπισαν πολύ μεγάλες δυσκολίες. Οι συνθήκες ήταν εντελώς διαφορετικές από αυτές που αντιμετώπισαν οι Έλληνες που μετανάστευσαν στην Αμερική. Το 1768 (δύο μόλις χρόνια προτού ανακαλυφθεί η Αυστραλία) πάνω από 1400 άτομα μετανάστευσαν στην Φλόριδα. Στην Αμερική η μετανάστευση ήταν οργανωμένη και σχεδιασμένη σε αντίθεση με την Αυστραλία που η παραμονή των μεταναστών στη χώρα ήταν αποτέλεσμα ατομικής προσπάθειας ορισμένων ανθρώπων.

Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφέρουμε την ανάγκη ίδρυσης ελληνικής εκκλησίας. Η ανάγκη να κτιστεί Ελληνική εκκλησία στην Αυστραλία ξεκίνησε προς το τέλος της πρώτης φάσης της μετανάστευσης, στην αλλαγή του αιώνα. Αυτό είναι κάτι πραγματικά αξιοσημείωτο αν σκεφτεί κανείς ότι την εποχή εκείνη ο ελληνικός πληθυσμός αποτελείτο κυρίως από άνδρες. Η ανάγκη δημιουργίας εκκλησίας δεν είχε να κάνει τόσο με τη θρησκεία ή την κοινωνική επαφή, αλλά το φόβο ότι ένας γάμος που δεν θα ήταν ευλογημένος από Έλληνα παπά δεν θα ίσχυε στην Ελλάδα. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη έγνοια τους απλούστατα γιατί όλοι σκόπευαν να γυρίσουν στην πατρίδα και ήθελαν να μην αισθάνονται ότι είχαν διαπράξει κάτι παράνομο με την επιστροφή τους στην πατρίδα. Μάλιστα, αξίζει να αναφερθεί ότι ο πολιτικός γάμος αναγνωρίστηκε από την Ελληνική κυβέρνηση το 1982. Με αυτό το ισχυρό κίνητρο ιδρύθηκε η πρώτη εκκλησία, η Αγία Τριάδα στο Σύννεϋ το 1899, μόλις τρία χρόνια μετά τους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες που έγιναν στην Ελλάδα.

Δεύτερο Κύμα Μετανάστευσης

Αρχικά, σχεδόν όλοι οι πρώτοι Έλληνες μετανάστες είτε αναζητούσαν χρυσό είτε ήταν ναυτικοί. Μερικοί κατέληξαν να γίνουν βοσκοί ή αγρότες. Προς το τέλος του αιώνα σταμάτησαν να αναζητούν χρυσό και να είναι βοσκοί και αγρότες και έγιναν μαγαζάτορες και ιδιοκτήτες κα-

major cities. Shop keeping was the vocation of choice for many (but not all) Greek immigrants and had an enormous influence on the rate of migration in the second wave of migration to Australia between 1900 and the end of the Second World War. It was also a period when no one was refused entry.

Between 1900 and the beginning of the First World War, nearly 5,000 Greeks arrived in Australia and between the beginning of the First World War and the beginning of the Second World War an additional 16,000 Greeks arrived. It is important to note however, that in any given year about 40% of the Greek intake was offset by Greeks leaving the country to return home and so the net figure was substantially less. Despite the long and difficult trip back home, many people still had the strong desire to return to their homeland.

It was also during this second wave in the first half of the twentieth century that the first Zarakites arrived in Australia in 1928. Their names were Antonis Petroutsas, Peter Koulouris and Peter Bellesis. All three of them arrived together from Rihea and all three of them became partners in a farm in NSW. Antonis Petroutsas, who had changed his name to Anthony Peterson, was tragically killed in an accident in 1930 whilst taking his fruit and vegetables to market. Shortly thereafter, Peter Koulouris and Peter Bellesis - who had also changed his name to Peter Bellas - moved to Brisbane in QLD where their descendents still live today.

Third Wave of Migration

The third and last wave of migration began in the early 1950s (shortly after the civil war) and lasted until the early 1970s. For this last wave of migration the focus of this article will be on immigrants from Zaraka.

The period following the second World War was a period of strong growth for Australia. Conversely, those same years were a period of misery for many European countries and especially for Greeks who had just endured a civil war. The Australian Government needed labourers and farm workers and opened its doors

φέ. Μάλιστα, η ιδιοκτησία μαγαζιών ήταν αυτό που ευνόησε το δεύτερο κύμα μετανάστευσης στις αρχές και μέχρι τα μισά του 20ου αιώνα.

Όταν οι πρωτοπόροι έλληνες μετανάστες είχαν αποκτήσει το δικό τους μαγαζί ή καφέ, υπήρχε πάντα μια θέση για τον αδελφό, τον εξάδελφο ή τον ανηψιό που να μην εργαζόταν πολλές ώρες για λίγα χρήματα, είχε όμως τουλάχιστον εξασφαλισμένο το φαγητό και τη διαμονή αλλά και οικογενειακή καθοδήγηση. Αυτός ο εξάδελφος, αδελφός ή ανηψιός αργότερα θα άνοιγε το δικό του μαγαζί και θα έφερνε στην Αυστραλία τη δική του οικογένεια. Με το πέρασμα του χρόνου έμαθαν και την αγγλική γλώσσα και άρχισαν να κινούνται από την επαρχία προς τις μεγάλες πόλεις. Η ιδιοκτησία μαγαζιών αποτέλεσε την αιτία του δεύτερου κύματος μετανάστευσης τα χρόνια μετά το 1900 και μέχρι το τέλος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. Εξάλλου ήταν μια περίοδο που η είσοδος στη χώρα ήταν ελεύθερη.

Από το 1900 και μέχρι τις αρχές του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου σχεδόν 5000 Έλληνες έφτασαν στην Αυστραλία. Από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο μέχρι το ξέσπασμα του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου έφτασαν άλλοι 16.000. Αξίζει όμως να σημειωθεί ότι το διάστημα αυτό πολλοί Έλληνες (περίπου ένα ποσοστό 40%) επέστρεψαν στην πατρίδα με αποτέλεσμα να μην γνωρίζουμε ακριβώς πόσοι Έλληνες ζούσαν στην Αυστραλία εκείνη την εποχή. Παρόλο που το ταξίδι της επιστροφής ήταν μεγάλο και δύσκολο, η επιθυμία της επιστροφής υπερίσχυσε και πολλοί Έλληνες γύρισαν στον τόπο τους.

Οι πρώτοι Ζαρακίτες έφτασαν στην Αυστραλία κατά τη διάρκεια του δεύτερου κύματος μετανάστευσης, το πρώτο μισό δηλαδή του 20ου αιώνα. Το 1928 έφτασαν στην Αυστραλία οι: Αντώνης Πετροντσάς, Παναγιώτης Κουλούρης και Παναγιώτης Μπέλεσης. Και οι τρεις άνδρες ήταν από την Ρειχιά και μάλιστα έγιναν συνέταιροι σε ένα αγρόκτημα στην NNO. Ο Αντώνης Πετροντσάς, ο οποίος άλλαξε το όνομά του σε “Anthony Peterson” έχασε τη ζωή του σε ένα τραγικό δυστύχημα το 1930 καθώς μετέφερε τα φρούτα και λαχανικά στην αγορά. Λίγο αργότερα, ο Παναγιώτης Κουλούρης και ο Παναγιώτης Μπέλεσης - ο οποίος είχε αλλάξει το όνομά του σε Πήτερ Μπέλας - πήγαν στη Βιοβάνη της Κουίνσλάνδης. Εκεί ζουν οι απόγονοί τους σήμερα.

for Europeans to migrate to Australia. For migrants who could not afford to pay their passage, the Australian government offered an arrangement of assisted passage called "ΔΕΜΕ" (Διακυβερνητικής Επιτροπής Μεταναστεύσεως εξ Ευρώπης). Under this system, migrants were required to work wherever the government allocated them for a period of 2 years.

There was however, a selection process. The Australian Government preferred married men with families who were prepared to bring their family to Australia with the intention of remaining permanently in the country. Married men were not selected if they left their wife and children behind. Single men were also selected and, later on, single women.

The migration from Zaraka began in 1954. About 15 men migrated to Australia in that year, including men from Agio Dimitri and Kremasti (which fell within the municipality of Zaraka at that time and indeed up to 2001). Some of the men had their families with them.

The first to arrive in that year were Nikos Kosmas from Kremasti and Giorgos Kokkoris (του Λιόκου) from Rihea. They were followed three months later by Tassos Manikis and Peter Pardalis from Kremasti, Theodoros Lagis (του Μαντάκου), Panagiotis Kapeleris (του Θαθέου), Giorgos Bellesis (του Κουμή) and Panagiotis Sakkis (του Φαραού) from Rihea, Panagiotis Doukas (του Μπαβέλη) from Lambokambo and about half a dozen men from Agio Dimitri. It is worth mentioning that on the ship carrying this second group were approximately 600 Greeks and 600 Germans.

Almost all Greeks migrating to Australia under assisted passage were immediately taken to the migrant administration centre in Bonegilla in Victoria, at which point they were allocated their place of work for the next two years. Some people were sent to work at government jobs such as the railways, others to farms. The 2-year contract was rarely enforced however, and nearly all of them were usually free to seek their own employment within the first year and quite often within a few months. Three hundred and twenty thousand (320,000) post-war migrants from 30

Τρίτο Κύμα Μετανάστευσης

Θα σταθώ όμως στο τρίτο και τελευταίο κύμα μετανάστευσης που ξεκίνησε στα μισά του 20ου αιώνα. Σε αυτό το κύμα μετανάστευσης υπάρχουν και αρκετοί Ζαρακίτες.

Η περίοδος μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν περίοδος ανάπτυξης για την Αυστραλία. Την ίδια εποχή τα πράγματα για πολλές ευρωπαϊκές χώρες δεν ήταν καθόλου καλά, κυρίως για τους Έλληνες που είχαν ζήσει και τον εμφύλιο πόλεμο. Η Αυστραλιανή κυβέρνηση ζητούσε εργάτες και αγρότες και έτσι άνοιξε την πόρτα στους Ευρωπαίους. Για τους μετανάστες που δεν μπορούσαν να πληρώσουν το εισιτήριό τους η αυστραλιανή κυβέρνηση πρόσφερε μια οικονομική διευθέτηση μέσω της ΔΕΜΕ (Διακυβερνητικής Επιτροπής Μεταναστεύσεως εξ Ευρώπης). Όσοι επέλεξαν την ΔΕΜΕ για να έρθουν στην Αυστραλία ήταν υποχρεωμένοι να εργασθούν για δύο χρόνια σε συγκεκριμένες εργασίες που επέβαλε η κυβέρνηση.

Επίσης υπήρχε διαδικασία επιλογής. Η Αυστραλιανή κυβέρνηση προτιμούσε παντρεμένους άνδρες που ήταν έτοιμοι να μεταναστεύσουν με τις οικογένειές τους και με διάθεση να μείνουν στην Αυστραλία. Δεν επέλεγαν παντρεμένους που άφηναν πίσω τη γυναίκα και τα παιδιά τους. Επίσης, δέχονταν ανύπαντρους και αργότερα ανύπαντρες κοπέλες.

Η μετανάστευση από το Ζάρακα ξεκίνησε το 1954. Περίπου 15 άνδρες μετανάστευσαν στην Αυστραλία εκείνη τη χρονιά συμπεριλαμβανομένου και ανδρών από τον Άγιο Δημήτριο και την Κρεμαστή (περιοχές που ανήκαν στο Δήμο του Ζάρακα μέχρι το 2001). Μερικοί από αυτούς είχαν μαζί τους και τις οικογένειές τους.

Οι πρώτοι που έφτασαν εκείνη τη χρονιά ήταν ο Νίκος Κοσμάς από την Κρεμαστή και ο Γιώργος Κόκκορης του Λιόκου από την Ρειχέα. Ακολούθησαν τρεις μήνες μετά οι: Τάσος Μανίκης και Παναγιώτης Παρδάλης από την Κρεμαστή, Θεόδωρος Λάγης του Μαντάκου, Παναγιώτης Καπελέρης του Θαθέου, Γιώργος Μπέλεσης του Κουμή και Παναγιώτης Σακκής του Φαραού από την Ρειχέα, Παναγιώτης Δούκας του Μπαβέλη από τον Λαμπόκαμπο και περίπου έξι άνδρες από τον Άγιο Δημήτριο. Αξίζει να αναφέρουμε ότι

countries were processed through Bonegilla in this way between 1947 and 1971.

Under this system, contracted people could bring out two members of their families, who in turn could bring out members of their families and so on. And in this way, the population of Zarakites in Australia expanded rapidly - particularly in the years 1954 to 1957.

Once the first immigrants settled in a city they effectively determined where their relatives and friends would settle. Generally speaking, the city of Brisbane almost exclusively has people from Rihea, mostly with the surname Belessis, Kokkoris, Kamarinos and Lagis. The Belessi clan, of course, went to Queensland because they already had roots there from the original immigrants of 1928. The city of Melbourne also almost exclusively has people from Rihea, mostly with the surname Kapeleris, Karagianis and Sakkis - although not many Zarakites live in Melbourne. Most Zarakites, from all the villages of Zaraka, settled in Sydney.

The total number of Greek immigrants in Australia reached its highest level of 160,000 in 1971. This number would be much higher (more than 220,000) if it included immigrants who returned to their homeland. Since then, the number of Greek-born immigrants has fallen due to negligible immigration and the natural dying out of the immigrant generation. In Australia today there are about 110,000 Greek-born immigrants of which approximately 300 of them are originally from Zaraka.

Research Material

1. "Australians and Greeks", Volumes I and II - Hugh Gilchrist
2. Discussions with Mr Peter Doukas (Sydney)
3. "Cultural Diversity Overview" - 2006 Australian Census
4. "Immigration to Australia during the 20th Century" - article from web, unknown author
5. "Post War Immigration to Australia", Wikipedia
6. "History of Immigration from Greece" - Museum Victoria Australia (<http://museumvictoria.com.au/origins/history.aspx?pid=23>)
7. "Greece Born Community of Australia" - www.womenaustralia.info/biogs/AWE2134b.htm
8. "Η Έβδομη Σειρά ΔΕΜΕ", Δημήτρης Φάββας, www.stixoi.info/stixoi.php?info=Poems&act=details&poemid=70575
9. "Bonegilla Migrant Experience", www.bonegilla.org.au

στο καράβι που μετέφερε τη δεύτερη ομάδα υπήρχαν περίπου 600 Έλληνες και 600 Γερμανοί.

Σχεδόν όλοι οι Έλληνες που μετανάστευσαν στην Αυστραλία μέσω ΔΕΜΕ μεταφέρθηκαν αμέσως στο κέντρο μεταναστών της Μπονεγκίλα στην Βικτώρια και για δύο χρόνια ήταν δεσμευμένοι να εργάζονται σε εργασίες που τους επέλεγε η κυβέρνηση. Μερικοί εργάστηκαν για τους σιδηροδρομικούς σταθμούς, άλλοι σε φάρμες. Τις περισσότερες φορές δεν τους επέβαλαν την δέσμευση της διετίας και πολύ σύντομα οι περισσότεροι ήταν ελεύθεροι να βρουν τη δουλειά που ήθελαν. Τριακόσιες είκοσι χιλιάδες μετανάστες από 30 χώρες φιλοξένησε η Αυστραλία τη μεταπολεμική περίοδο από το 1947 μέχρι το 1971.

Οι μετανάστες που ήρθαν μέσω ΔΕΜΕ είχαν δικαίωμα να φέρουν δύο μέλη από την οικογένειά τους οι οποίοι στη συνέχεια είχαν δικαίωμα να φέρουν άλλα δύο μέλη και ούτω καθεξής. Με αυτόν τον τρόπο οι Ζαρακίτες στην Αυστραλία εξαπλώθηκαν ιδίως από το 1954 έως το 1957.

Η εγκατάσταση των πρώτων μεταναστών καθόρισε και την εγκατάσταση συγγενών και φίλων. Για παράδειγμα, στην πόλη της Βοισβάνης ζούνε κυρίως μετανάστες από την Ρειχέα και με επωνύματα όπως Μπέλεσης, Κόκκορης, Καμαρινός και Λάγης. Το συγγενολόι των Μπέλεση πήγαν φυσικά στην Κουϊνσλάνδη γιατί εκεί είχαν ρίζες από τους πρώτους μετανάστες το 1928. Στην Μελβούρνη οι μετανάστες είναι από την Ρειχέα με το επώνυμο Καπελέρης, Καργιάννης και Σακκής. Στην Μελβούρνη όμως δεν ζούνε πολλοί Ζαρακίτες. Οι περισσότεροι Ζαρακίτες, από όλα τα χωριά του Ζάρακα, εγκαταστάθηκαν στο Σύνδεϊ.

Ο αριθμός των ελλήνων μεταναστών στην Αυστραλία έφτασε τους 160.000 το 1971. Αυτός ο αριθμός θα ήταν μεγαλύτερος (220.000) εάν μεγάλος αριθμός μεταναστών δεν είχαν επιστρέψει στην πατρίδα. Από τη χρονιά εκείνη, ο αριθμός των μεταναστών που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα έχει μειωθεί σημαντικά, για δύο κυρίως λόγους: επειδή σταμάτησε το κύμα της μετανάστευσης και λόγω θανάτου πολλών μεταναστών. Στην Αυστραλία σήμερα υπάρχουν 110.000 ελληνογεννημένοι μετανάστες από τους οποίους περίπου οι 300 είναι από το Ζάρακα.

History of Zarax Association NSW

During the major wave of Greek immigration following the Second World War and the Civil War, Greeks found themselves in an unfamiliar environment surrounded by strangers speaking a strange and foreign language.

It is not hard to imagine how isolated these people must have felt. Since it is a basic need of people to group together and to relate to one another, groups were formed to hold social events and to keep alive the culture and traditions of their homeland. It was in this context that Greek Associations in Australia were formed. Naturally, because of the limited number of people, these early "regional" Associations tended to represent larger regions of Greece.

The first regional Association representing the municipality of Zaraka was "Leonidas", which was formed around 1963 to represent people from the Province of Epidavros Limiras.

As the number of people arriving into the country from a particular region reached a certain threshold, it became viable to establish smaller associations representing smaller regions the size of a few villages, or in some cases even one village. As a result, many of the larger regional associations did not survive for long. Leonidas itself officially dissolved in 1970.

In that year, a group of hopeful young men approached all immigrants from the villages of Zaraka with a proposal to establish a new association. These men were (in alphabetical order by surname): Apostolis Belesis, Haralambos Doukas, Ioannis Drivas, Nikos Lafkas,

Κατά τη διάρκεια του δευτέρου κύματος μετανάστευσης μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και τον Εμφύλιο, οι Έλληνες βρέθηκαν σε ένα άγνωστο περιβάλλον ανάμεσα σε αγνώστους που μιλούσαν μια γλώσσα διαφορετική από τη δική τους.

Δεν είναι δύσκολο λοιπόν να καταλάβει κανείς πόσο απομονωμένοι αισθάνθηκαν οι μετανάστες. Οι άνθρωποι από τη φύση τους είναι κοινωνικά όντα και αυτός ήταν ο λόγος που προσπάθησαν να δημιουργήσουν κοινωνικές ομάδες, για να κρατήσουν ζωντανή την παράδοση και τα ήθη και έθιμα της πατρίδας τους. Με αυτό το σκέπτικό λοιπόν δημιουργήθηκαν οι Ελληνικοί σύλλογοι στην Αυστραλία. Λόγω του μικρού αριθμού των μελών, αυτοί οι "επαρχιακοί" σύλλογοι αντιπροσώπευαν μια μεγαλύτερη περιοχή της Ελλάδας.

Ο πρώτος σύλλογος που εκπροσώπησε το Δήμο του Ζάρακα ήταν ο "Λεωνίδας" που ιδρύθηκε περίπου το 1963 από Έλληνες της επαρχίας Επιδάυρου Λιμιράς.

Ο αριθμός όμως των μεταναστών αυξανόταν και χρειάστηκαν να δημιουργηθούν επιπλέον σύλλογοι που εκπροσωπούσαν μικρότερες περιοχές και χωριά. Σε μερικές περιπτώσεις μόνο ένα χωριό. Αποτέλεσμα αυτής της δημιουργίας επιπλέον συλλόγων ήταν να μην διατηρηθούν οι μεγαλύτεροι Οργανισμοί και ο "Λεωνίδας" διαλύθηκε επίσημα το 1970.

Την ίδια χρονιά, μια ομάδα φιλόδοξων ανθρώπων επικοινωνήσαν με μετανάστες από όλα τα χωριά του Ζάρακα προτείνοντάς τους να ιδρύσουν ένα νέο Σύλλογο. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν (κατά αλφαβητική σειρά): Αποστόλης Μπέλεσης, Χαράλαμπος Δούκας, Ιωάννης Δρίβας, Νίκος Λάφκας, Κωνσταντίνος Λάγης, Σταύρος

Konstantinos Laggis, Stavros Paraschos, Pavlos Pramataris and Aggelis Turlas.

A short time later in 1971, Zarax Association (named after the famous ancient town of Zarax within the modern municipality of Zaraka) was formed to represent people from the villages of Zaraka (Kyparissi, Harakas, Pistamata, Lambokambos, Achladokambos, Rihea, Agios Ioannis, Gerakas, Logari and Ariana). Although the village of Kremasti was also in the municipality of Zaraka at the time, the Brotherhood of Mystras had already been created two years earlier in 1969. The villages of Agios Dimitris and Koupia, also within the municipality of Zaraka, did not participate.

The first committee was (in alphabetical order by surname): Panagiotis Doukas, Ioannis Drivas, Ioannis Koulouris, Antonis Lafkas, Sotiris Manikis, Stavros Paraschos, Pavlos Pramataris, Aggelis Turlas and Haralambos Tsavalas. The first President of the Association was Sotiris Manikis.

The association's beginnings were humble. Meetings were held at people's homes (usually the President's) and dances were held in local council halls. Fund-raising was the major objective and early committees worked tirelessly to ensure that the association's finances were built up quickly.

Today, Zarax Association is financially strong and has a tightly-knit community of about 150 members. Zarax Cultural Centre (owned by Zarax Association) is a substantial property situated in the suburb of Enfield, that includes leased premises and a main hall used by Zarax Association and other organisations for various events.

Although the future of associations generally is uncertain, Zarax Association is well-placed to continue providing into the future an important focal point for the people of Zaraka and their children.

Ζαρακίτες έξω από το κτήριο - Zarax members outside of their building

Παράσχος, Παύλος Πραματάρης και Αγγελής Τούρλας.

Ο Σύλλογος Ζαρακιτών δημιουργήθηκε αμέσως μετά, το 1971, για να εξυπηρετήσει τα χωριά του Ζάρακα: Κυπαρίσσι, Χάρακα, Πιστάματα, Λαμπόκαμπο, Αχλαδόκαμπο, Ρειχέα, Άγιο Ιωάννη, Γέρακα, Λογγάρι και Αριάννα. Παρόλο που το χωριό Κρεμαστή ανήκε στο Ζάρακα εκείνη την εποχή, ο Σύλλογος Μυστράς είχε προηγηθεί πριν δύο χρόνια (το 1969) και εξυπηρετούσε τα άτομα από εκείνο το χωριό. Τα χωριά του Αγίου Δημητρίου και Κουπιά παρόλο που ανήκαν στο Δήμο Ζάρακα, δεν συμμετείχαν.

Το πρώτο διοικητικό συμβούλιο απαρτιζόταν από τους εξής: (κατά αλφαβητική σειρά): Παναγιώτη Δούκα, Ιωάννη Δρίβα, Ιωάννη Κουλούρη, Αντώνη Λάφκα, Σωτήρη Μανίκη, Σταύρο Παράσχο, Παύλο Πραματάρη, Αγγελή Τούρλα και Χαράλαμπο Τσαβάλα. Ο πρώτος πρόεδρος του Συλλόγου ήταν ο Σωτήρης Μανίκης.

Οι πρώτες συναντήσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου ήταν απλές. Γινότουσαν σε σπίτια των μελών, κυρίως του προέδρου, και οι χοροί διεξάγοντο σε αίθουσα της τοπικής δημοarchίας. Τα Διοικητικά Συμβούλια εργάστηκαν σκληρά και αφιλοκερδώς για να βελτιώσουν την οικονομική κατάσταση του Συλλόγου.

Σήμερα ο Ζάρακας είναι ένας οικονομικά εύρωστος σύλλογος και έχει περίπου 150 μέλη. Το κτήριο του Ζάρακα βρίσκεται στο Enfield και διαθέτει χώρους που είναι ενοικιασμένοι αλλά και αίθουσα που εξυπηρετεί και άλλους οργανισμούς και συλλόγους.

Παρόλο που το μέλλον των συλλόγων είναι αβέβαιο, στόχος του Συλλόγου Ζαρακιτών είναι να συνεχίσει να κρατά ζωντανά τα ήθη και έθιμα και τις παραδόσεις και να τα μεταδώσει στις επόμενες γενιές.

Committee Members Past & Present

Belesis Apostolis
 Capeleris (Nick) Eleni
 Caramanis (nee-Haramis) Argyria
 Doukas Angelo
 Doukas Antonis (Late)
 Doukas (Spyrou) Dimitrios
 Doukas (Panagioti) George
 Doukas Haralambos (Late)
 Doukas Ilias
 Doukas (Ilias) Jim
 Doukas (Hristos) John (Late)
 Doukas Panagiotis
 Drivas (Kosmas) Antonis
 Drivas (Lambros) Antonis
 Drivas(Theodosi) George
 Drivas (Theodoros) John
 Drivas (Antonis) John
 Drivas Lambros
 Gerakis George
 Gerakis John
 Gerakis Kostas
 Georges (Tzortzis) Nick
 Haramis Jim
 Kapeleris (nee-Georges) Athanasia
 Kapeleris (nee-Georges) Cathy
 Kapeleris (Apostolis) George
 Kapeleris (Kostas) Peter (late)
 Kapeleris Ned
 Kapeleris (Apostolis) Nick

Kapeleris (Apostolis) Peter
 Kapeleris Theodoros
 Kokoris Jim (late)
 Kokkoris (George) John
 Kokoris (Lefteris) Kostas
 Kokoris (Pantelis) Tasos
 Koulouris(Kanela) Angelis
 Koulouris (nee Kokoris) Georgia
 Koulouris (Kanela) Ioannis
 Koulouris (John) Kostas
 Koulouris (Peter) Kostas
 Koulouris (Stelios) Kostas
 Koulouris (Kanela) Peter
 Koulouris Stelios
 Lafkas Antonis
 Lafkas Con
 Lafkas Nikolaos (late)
 Lafkas Panagiota
 Laggis Kostas
 Liossis (nee-Tsavalas) Hellen
 Liossis Jim
 Manikis (Antonis) Ioannis
 Manikis Sotiris
 Manikis Tasos
 Nicolaou Bill
 Panos (nee-Koulouris) Kerri Ann
 Paraschos John
 Paraschos Stavros (late)
 Petrolekas Nick

Poulakis Paul
 Poulakis Philip
 Pramataris Antonis
 Pramataris Pavlos (late)
 Tourlas Angelis (late)
 Traiforos Cathy
 Traiforos Jim
 Trantis (nee-Thanos) Vickey
 Tsavalas Haralambos (late)
 Tsavalas Nick
 Tsiklieris Jim
 Tsiklieris John
 Tsiklieris Nick
 Tzortzis George
 Tzortzis Jim
 Tzortzis Peter
 Tzortzis Spyros

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Ζαρακιτών
 κ. Αγγέλος Δούκας με τον πρώτο πρόεδρο
 του Συλλόγου κ. Σωτήρη Μανίκη.

Served as President

triumph

achievement

celebration

Establishment of ZARAX Cultural Centre

Properties owned by Zarax Association before the purchase of Zarax Cultural Centre

Since the founding of Zarax Association, every committee had the dream of one day establishing a base within which Zarax could hold regular meetings, dances and other events. The journey began in September 1983 with the purchase of a single level home at 23 McKenzie Street Concord for just over \$80,000 - an amount of money representing years of hard work and savings of prior committees. Nine years later in April 1992, the house was sold for \$223,000. Fortunately, because the property was purchased prior to the introduction of capital gains tax, no tax was payable.

The capital from the sale of McKenzie Street was deployed two years later in May

Αγορά & εγκαίρεια του κτηρίου του Συλλόγου

Για να φτάσουμε στην οικονομική κατάσταση που βρίσκεται σήμερα ο Σύλλογός μας έγιναν οι εξής αγοραπωλησίες.

Στις αρχές του 1983 έγινε η πρώτη αγορά στο 23 McKenzie Street, Concord, μια μονοκατοικία. Αυτό το κτήριο πουλήθηκε μετά από κάποιο χρονικό διάστημα και αντικαταστάθηκε με το πρώην αστυνομικό τμήμα στο 693 Punchbowl Road.

Με λίγη τύχη και καλή διαχείριση συγκεντρώσαμε ένα σοβαρό ποσό και αγοράσαμε το σημερινό κτήριο που στεγάζει και την αίθουσα του Συλλόγου μας στο 196A Liverpool Rd., Enfield. Επίσης, υπάρχει χώρος στο ισόγειο του κτηρίου που είναι ενοικιασμένος.

TRUE DEDICATION.

*Every spare minute was spent at the centre!
And always with a smile!!*

1994 when a disused ex-police station at 693 Punchbowl Rd was purchased for \$205,000. The intention of Zarax Association was to build a two-story building with two retail shops on the first level and a hall or reception centre on the second level. To this end, plans were drawn, submitted and approved.

As fate would have it, just as Zarax was planning for the financing and construction of the building, the land was rezoned to high-density residential. An attractive offer was made to Zarax in October 2002 by a builder wishing to construct home units and eventually, in January 2005, the property was sold for \$1,546,000 (inclusive of penalties and reimbursed expenses). Although capital gains tax was payable on this property, the sale of the Punchbowl property placed Zarax in a strong financial position.

*Nick Tsiklieris, Jim Liassis, John Liassis,
Antoni Lafkas and John Drivas*

*To love
what you do
and feel that it
matters -
how could any-
thing be
more fun*

Purchase and Refurbishment of Zarax Cultural Centre

Zarax did not have to wait long to deploy its newly-found wealth. Immediately upon the sale of its Punchbowl property, a property at 196a Liverpool Rd came on the market. The two-level property, which had been constructed in the early 1960s by Burwood Council and which had been used as a hall, children's library and for other purposes by them until its sale, was perfect for Zarax. The building was in excellent condition with a large hall, kitchen and meeting room upstairs and tenanted offices downstairs. With most committee members present, Zarax successfully purchased the property at auction in April 2005 for \$1,140,000 (with settlement occurring in June 2005). Zarax Cultural Centre was finally on its way to becoming a reality.

Before refurbishment of the building could begin, Zarax needed to secure a modest loan and Council approval - both of which were achieved reasonably quickly.

Work began on the refurbishment in late 2005. Ten years earlier, the hall had been converted into offices which first needed to be dismantled. Removal of the office ceiling revealed the original ceiling to be one and a half metres higher. Removal of the carpet also revealed the original timber floor, which made it easy to define and polish the dance floor that is visible today. New equipment was purchased for the kitchen and new tiles were laid. New tiles were also laid in the bathrooms and new cisterns were installed.

Also installed was new lighting, new air conditioning, a new alarm system, new carpet and a high-quality sound system. A special anti-echo layer was sprayed onto the ceiling to greatly improve the acoustic properties of the hall. External work was also undertaken, including a new fence along the Liverpool road boundary.

By May 2007, the refurbishment had been completed at a total cost of \$180,000 and all licenses (occupation, liquor, Place of Public Entertainment) had been secured.

Although many people had been involved in the refurbishment, the following (in alphabetical order) were noteworthy:

NON-COMMITTEE MEMBERS

Ahladiotis, Greg	Manager, Cyprus Bank Burwood, loan
Apostolopoulos, Con	Electrical
Arvaniti, Panagiotis	Kitchen
Bedrossian, Varoujan	Consultant for echo management
Christogeorge, Chris	Burwood Councillor, Council approval
Kapeleris, Nick	General building
Kokkoris, John	Bricklaying
Kolios, George	Donation of Door
Liossis, Jim	Painting
Liossis, John	Painting
Manikis, Bill	General building
Panos, Con	Security, audio advice

COMMITTEE MEMBERS

Doukas, Angelo	Approvals, sound system
Drivas, John	Project Management, purchasing
Haramis, Jim	Purchasing
Kokoris, Con	Painting
Kokoris, Tom	Electrical
Koulouris, Kosta	General assistance
Lafka, Antoni	General building
Liossis, Hellen	General assistance
Panos, Anna	Interior decorating
Tsavalas, Nick	General assistance
Tsiklieris, Nick	Painting
Tzortzis, Peter	General assistance

Official Opening

On 24 June 2007 the Zarax Cultural Centre was officially opened. Presidents from many Associations were present, as well as representatives from the media. Councillor Chris Christogeorge, who had supported and assisted Zarax Association to secure Council approval, was invited to cut the official ribbon to signify the opening of the hall.

Events Held @ Zarax Cultural Centre

The Zarax Cultural Centre is home to almost all events held by Zarax Association. The hall is also used to hold Zarax Association and Laconian Federation meetings and is occasionally hired out for other purposes such as christenings, birthday parties and memorial services.

Regular Zarax Association events include an annual Apokriatiko (Easter Carnival) Dance, an annual Mothers' Day Lunch, an annual formal dance, a New Year's Eve dance and regular afternoon teas on the first Sunday of every month.

Staging cultural and other non-regular events to engage the Greek community is an important function of the Zarax Cultural Centre.

A list of lectures held at the Zarax Cultural Centre is shown below.

<i>Date</i>	<i>Organiser</i>	<i>Speaker</i>	<i>Topic</i>
16 Mar 2008	Zarax Association	Anastasia Anastasiadis	«Ο Ζάρακας από την Αρχαιότητα Μέχρι Σήμερα»
15 Mar 2009	OreaEleni	Anastasia Anastasiadis	«Ιστορική, Λαογραφική και Θρησκευτική Παράδοση του Δήμου Πελλάνας»
14 Jun 2009	Zarax Association	Anastasia Anastasiadis	«Κωνσταντίνος Παλαιολόγος – Άλωση της Κωνσταντινούπολης»
5 Oct 2010	Peloponnesian Confederation	Anastasia Anastasiadis	«Οι Γυναίκες της Λακωνίας στην Αρχαία Εποχή»
15 Oct 2010	Zarax Association	Anastasia Anastasiadis	«Ιστορικό αφιέρωμα στον Λυκούργο και την Λυκούργεια Νομοθεσία»
20 Oct 2010	Laconian Federation	Emanuel J. Comino OAM	“The Parthenon Marbles – A Case for their Restitution”
20 Mar 2011	Laconian Federation	Anastasia Anastasiadis	«Ο Ρόλος της Ελληνίδας στον Αγώνα του 1821»
16 Oct 2011	Zarax Association	Dr Elizabeth Kefallinos	“Ανεπαίσθητες φωνές – Ελληνο-αυστραλές σε τρεις γενιές”

Food and wine tasting 2010

A list of other cultural events held at the Zarax Cultural Centre is shown below.

<i>Date</i>	<i>Organiser</i>	<i>Event</i>
Aug 2007	Zarax Association	Trivia Night
Nov 2007	Laconian Federation Members	Cocktail Party to Welcome the Prefect of Laconia Kostas Fourkas
Late 2008	Zarax Association	Trivia Night
27 Jan 2009	Peloponnesian Confederation	Food and Wine Tasting
3 May 2009	Zarax Association	Cancer Council Fundraiser
27 Nov 2009	Laconian Federation	Cocktail Party with special guest the Prefect of Laconia Kostas Fourkas to celebrate the founding of the Laconian Federation
5 Jun 2010	Zarax Association	Casino Night
12 Jun 2010	Zarax Association	Opening game of Soccer World Cup between Greece and South Korea
27 Sep 2010	Peloponnesian Confederation	Cooking Class with GeniPapacostas
6 Oct 2010	Peloponnesian Confederation	Food and Wine Tasting
1 Oct 2011	Zarax Association	Opening Cocktail Party for Zarax 40 Year Anniversary Festival, with EffyAlexaki's photo exhibition entitled "Greek Australian Women: in their Own Image"

Philanthropy

Zarax Association has a proud philanthropic record, having donated to many organisations and individuals during the past 40 years in Australia and overseas.

In addition to our regular support of the Children's Hospital and other causes within Australia, the following donations are noteworthy:

<i>Beneficiary</i>	<i>Reason</i>	<i>Year</i>	<i>Amount</i>
General Hospital Molai	Blood Bank Refrigerator	1992-1993 (3 payments)	450,000 drachmas (approx. \$3000)
World Vision	Boxing Day Tsunami	Jan 2005	\$4,000
"Agia Paraskevi" Retirement Village in Molai	General Fundraising	2006	\$6,000

"...σας απευθύνω έναν εγκάρδιο χαιρετισμό, γεμάτον από αγάπη και υποχρέωση για σας που τόσο μακριά μας ευρίσκεσθε και ποτέ δεν μας ξεχνάτε".

(Νομαρχιακό Γεν. Νοσοκομείο)

"...σας απευθύνω τις ευγνώμονες ευχαριστίες μου για την προσφορά σας στο Ίδρυμα των Μολάων... σας συγχαίρω, σας ευλογώ, σας εκτιμώ βαθύτατα και σας εύχομαι όλα τα καλά του Θεού".

(Η Αγία Παρασκευή Μολάων)

"...I want to thank you for reaching out to our neighbours and showing them you care".

(World Vision)

"Thank you for your generous support to help the work of caring for sick children at The Children's Hospital at Westmead... Your support is a great encouragement".

(The Children's Hospital)

Δωρεές

Είναι αμέτρητες οι οικονομικές προσφορές που έχει προσφέρει ο Σύλλογός μας σε ειδικές περιπτώσεις. Τόσο στην Αυστραλία όσο και στην Ελλάδα που δεν θα αναφερθούμε ονομαστικά. Στο νοσοκομείο Μολάων έχει δωρίσει μια τράπεζα αίματος για την ανάγκη της περιοχής και γενικά της Λακωνίας. Στο ίδρυμα με ειδικές ανάγκες "Η Αγία Παρασκευή γηροκομείο Μολάων". Στο τσουνάμι της Ινδονησίας και σε σεισμόπληκτες περιοχές στην Ελλάδα. Όσο και σε διάφορα νοσοκομεία και ιδρύματα στην Αυστραλία.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ & ΣΠΑΡΤΗΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΑΤΟΜΩΝ
ΜΕ ΒΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ
"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ" ΜΟΛΛΩΝ
ΜΟΛΛΩΙ 23052

ΜΟΛΛΩΙ 5-8-2006
αξιότιμη κυρία πρόεδρε και επιμέτοχη μέλη του Συλλόγου
Σαραματών Λαμνών "Ο ΖΑΡΑΞ",

Με την έπιστολή μου αυτή επιθυμώ να σας απευθύνω τις
ευγνώμονες ευχαριστίες μου για την προσφορά σας στο Ίδρυμα των
Μολλών.

Η φιλόθεη και φιλόανθρωπη αυτή ενέργειά σας τιμά ιδιαίτερα την
προσωπικότητά σας και συντελεί στην καλή λειτουργία ενός
φιλοανθρωπικού Ίδρυματος που στορίζει τον ιστορικό μας τόπο και θ'
ἀνακουφίζει τους πονεμένους άστέγους, μοναχικούς και ηλικιωμένους
συνανθρώπους μας, στους οποίους έχουμε την υποχρέωση να
συνπαρασταθούμε εάν χριστιανοί.

Η στάση μας απέναντι στους άνημπορους αδελφούς μας δηλώνει
περίτρανα τό περιεχόμενο της καρδιάς μας και ανάλογα ή προσβάλλουμε
την χριστιανική μας ταυτότητα ή γινόμεθα ατία να δοξολογείται ο θεός.

Σεις ανήκετε στους δεύτερους, γι' αυτό και σας συχαίρω, σας
εύχολώ, σας εκτιμώ βαθύτατα και σας εύχομαι όλα τά καλά του θεού.

ΜΕ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΥΧΕΣ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Handwritten signature of the Metropolitan

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ - ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΜΟΛΛΩΝ
Υ. Α/ντων: Γεν. Νοσοκομείο Μολλών
Μολλώι 230 52

Πληροφορίες
Τηλέφωνο: 22292

ΘΕΜΑ:

ΣΧΕΤ.:

Εννεμεμένα μας αδελφία της Αυστραλίας

Αισθάνομαι την υποχρέωση και με αδελφική αγάπη να σας απευθύνω έναν εγκάρδιο χαιρετισμό,
γεμάτον από αγάπη και υποχρέωση για σας που τόσο μακριά μας ευρίσκεισθε και που ποτέ δεν μας
εξεχνάτε.

Με αυτή μου την σκέψη και με βαθύ αισθήμα ευθύνης από την θέση που κατέχω του Προέδρου
του Διοικητικού Συμβουλίου, δεχθείτε τις άπειρες ευχαριστίες για την δωρεά της Τράπεζας Αί-
ματος (φυγείο αίματος) που πρόσφατα, δεχθήκαμε στο Νοσοκομείο Μας από Εσάς.

Είμαι δε απόλυτα βέβαιος ότι με αυτή μου τη θέση, απηχά και τα αισθήματα όλων των μελών
του Διοικητικού Συμβουλίου, (σχετική η αριθ 3/11-3-93 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου
περί σφοδρής της δωρεάς και έκφραση ευχαριστιών) της Διευθύνουσας, του Επιστημονικού και του
πάσης φύσεως υπηρετούντος προσωπικού του Νοσοκομείου, αλλά και των κατοίκων ολοκλήρου της
περιοχής μας Επιδαύρου Λιμνός, με ευγνωμοσύνη και αδελφική αγάπη και με την ευχή η χειρονο-
μία σας αυτή να γίνει φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση και από άλλους πατριώτες.

Τέλος, δεχθείτε την αδελφική αγάπη όλων μας και με πατριωτικούς χαιρετισμούς προς όλους
σας, σας περιμένουμε στην μητέρα μας ΕΛΛΑΔΑ.

Με άπειρη αγάπη και εκτίμηση
Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΑΝΙΔΑΟΣ

Βαθμός Ασφαλείας

Μολλώι 26-Απρίλη 1993

Αριθ. πρωτ. 569

Βαθμός Προτεραιότητας

PRESIDENT OF ZARAX ASSOCIATION
JIM HARAMIS
131 THE CRESCENT
HOMBOUSH WEST 2140 N.S.W
SYDNEY

AUSTRALIA

2. JOHN DRIVAS

26 TRIPOD STR

KOIN.: 2137 CONCORD

SYDNEY AUSTRALIA

29th March 2005

World Vision

Fundraising Department
Tel: (02) 9845 3367
Fax: (02) 9845 3457

June 9, 2005

Mr John Drivas
President
Zarax Association Ltd
PO Box 320
BURWOOD NSW 2134

the children's
hospital at Westmead

Corner Hawkesbury Road
and Hainsworth Street
Locked Bag 4001
Westmead NSW 2145
Sydney Australia
DX 8213 Parramatta
Tel +61 2 9845 0000
Fax +61 2 9845 3489
www.chai.edu.au
Atn 53 188 579 090

Dear Mr Drivas

Thank you for your generous support to help the work of caring for sick children at The
Children's Hospital at Westmead.

Our vision focuses on caring for children and their families in hospital, research and child
advocacy.

Unless you have specified a particular area to benefit from your donation, it will be directed
to the area within the Hospital where it is most needed.

Your gift shows you care in a most practical way. Your support is a great encouragement.

Yours sincerely

Handwritten signature of Professor Kim Oates

Professor Kim Oates
Chief Executive

think. kids.
Royal Alexandra Hospital for Children

the children's hospital at Westmead
Royal Alexandra Hospital for Children

Official
Receipt Number:
TAX INVOICE

With thanks, Professor Kim Oates, Chief Executive

545444

DN: 101313	UEVNTPR	Received from	Particulars	Amount
09/06/2005		Zarax Association Ltd	Event Proceeds	\$625.00

CHEQUE
RAHC - A.B.N. 53 188 579 090

Fundraising Department Locked Bag 4001 Westmead NSW 2145 Tel: (02) 9845 3367 Fax: (02) 9845 3457

Zarax Association
PO Box 320
BURWOOD NSW 2134

006 / 13815

Tim Costello in Sri Lanka

Thank you for your support

Dear Friends

As the people affected by the tragic Boxing Day tsunami continue the struggle to rebuild their
lives, I want to thank you for reaching out to our neighbours and showing them you care.

I have been humbled and amazed by these actions - actions that have shown Australians to
be amongst the most generous on earth. Children have raided their piggy banks. People of
modest means have given more than they can afford, with open hearts. It makes me proud to
be Australian.

Donations to World Vision have now reached \$81 million. Some of this money has been used to
save lives in the aftermath of the disaster, providing emergency food, water and temporary shelter
for the survivors.

People like Prashant, a fisherman, who had lost his 18-year old sister. When I met him in
Sri Lanka recently, he was a shell of a man. As I stood next to him, he stared out to sea, as if in a
trance. Eventually, he told me he was not even able to grieve her death because he had no body
to confirm she was dead.

Your donation will help us continue our work by focusing on the longer term needs of people
like Prashant. Rebuilding businesses for fishermen and schools for children. Repairing hospitals
and roads. Helping children and families recover from emotional trauma we can barely imagine.

The world's poorest people need your help every day

As our minds turn towards the world's poor in these regions, we must remember that for
thousands of people in countries like Indonesia, the struggle to survive is a daily one. Without
health care, clean water to drink, or even enough to eat, their future is bleak.

But there is something we can do. Let's remember this feeling. Let's change the lives of even
more people.

By making a regular donation to World Vision's development programs, you really can change
entire futures. Providing health care, clean drinking water, food and education gives the world's
poorest people the chance for a better life, with the opportunities they deserve.

In the enclosed booklet, I invite you to read more about our work and how you can get involved.

Thank you once again for your generosity and for making it possible for us to give the help that is
so desperately needed.

Handwritten signature of Tim Costello
Tim Costello
Chief Executive
World Vision Australia

Your Supporter Number is 12921913-5

World Vision of Australia is a Christian organisation pursuing freedom, justice, peace and opportunity for everyone in the world. ABN 28 004 778 081
1 Vision Drive Burwood East VIC 3151 • Phone 1300 303 440 • Fax 1300 303 448 • worldvision.com.au

a passing on, of customs, traditions and values to the next generation

for me, it's my other family

a connection to my heritage

a place that surrounds me with Greek culture, food and music

confirmation of my Greek heritage

it recognises the spirit of an amalgamated community of the Diaspora

childhood, family and family roots

it's the past, present and future of my family and extended family

We asked Generation Y What Zarax Means to Them

catching up with extended family and friends

it represents a place in Greece that is magical

I feel proud to be a part of Zarax

a connection to my parents' homeland

a connection to my father's & grandparents' birthplace

it's a fun place and a great way to kill a few hours

an opportunity to have fun Greek dancing with my family

a community I proudly belong to

a place to celebrate our history and what makes us unique

I have a place and a group of people to share something special

it's part of my identity

it is a Greek cultural experience

a reminder of hardships faced by parents, grandparents and relatives to provide hope for the future, their perseverance and success

best memories from Zarax dances and picnics

a 40 year old support network that still exists today

great memories from experiences I hope to build on in the future

Looking back at the Port of Geraka from ancient Zarax ruins

Ancient Settlements of Zaraka

(This article is based on the archaeological work of Wace and Hasluck published in the "Annual of the British School of Athens" in 1905)

In ancient times, the region of Zaraka in Laconia possessed two significant towns: Zarax at the mouth of the port of Geraka and Kyphanta in the modern town of Kyparissi.

The earliest recorded history of the territory in which these two towns reside documents that they were taken off Laconia (the Spartans) and given to Argos by Philip II (the father of Alexander the Great) after the battle of Chaironeia in 337 BC. Although the territory was attacked with some success by the Spartans under Kleonymos in 272 BC and Lykourgos in 219 BC, it seems to have remained Argive for many centuries after that. It was restored to Laconia by Augustus, at which time the towns became members of the Eleuthero-Laonian League.

The Ruins of Zarax

Zarax was situated on a beautiful site at the mouth of the port of Geraka, (see diagram 1

Τα παλιά χρόνια, ο Δήμος του Ζάρακα στην Λακωνία αποτελείτο κυρίως από δύο σημαντικές πόλεις: το Ζάραξ στο λιμάνι του Γέρακα και τα Κύφαντα που εντοπίζεται κοντά στη θέση του σημερινού οικισμού Κυπαρίσι.

Οι πρώτες όμως ιστορικές μαρτυρίες για την περιοχή αυτή είναι λιγοστές και βασίζονται στα μνημεία και τα ερείπια κατεστραμμένων οικισμών. Μετά τη μάχη της Θυρέας, το έτος 547/6 π.Χ., θα πρέπει να απετέλεσε μέρος της επικράτειας των Σπαρτιατών, ενώ ο Φίλιππος ο Β΄ μετά τη μάχη της Χαιρώνειας (338 π.Χ.) επεδίκασε την περιοχή στο Άργος. Το έτος 272 π.Χ. υπέστη μεγάλη καταστροφή από τον Κλεώνυμο, το γιό του Κλεομένη του Β΄ ο οποίος είχε ζητήσει τη βοήθεια του Πύρρου, βασιλιά της Ηπείρου, προκειμένου να πάρει την εξουσία από τον Αρέα, γιό του αδελφού

and photo on previous page). Even today, the entrance from the sea into the port is narrow and hemmed in by steep limestone cliffs, beyond which the harbour extends into a shallow lake bounded by olive groves: a strip of red alluvial soil at the further end offers a striking contrast to the greys and greens of the rocks and the blue of the sea.

By the 2nd century AD, when Pausanias travelled through the region, Zarax had fallen into ruins. Pausanias wrote that "... of all the towns of the free Laconians this is the most decayed ... there is nothing in Zarax but a temple of Apollo at the end of the harbour with an image holding a lute".

Although the two archaeologists Wace and Hasluck referred to the ruins in their 1905 paper as "remarkable", they have largely been ignored and forgotten. The important ruins lie on the northern side of the harbour mouth (at A in diagram 2) and are still intact today.

The exact position of the important Temple of Apollo that Pausanias mentioned could not be determined by Wace and Hasluck in 1905.

Ruins of Zarax

του. Η περιοχή ανεγείρεται και πάλι και κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους βρίσκεται στην οικονομική και πολιτιστική της ακμή. Είναι μέλος του Κοινού των Λακεδαιμονίων και του - αργότερα μετονομαζόμενου - Κοινού των Ελευθερολακώνων .

Αρχαιολογικός Χώρος του Αρχαίου Ζάραξ

Ο Ζάραξ βρίσκεται στο νότιο άκρο μιας μικρής χερσονήσου που οριοθετεί από βορρά το λιμάνι του Γέρακα (βλέπε διάγραμμα 1). Ακόμα και σήμερα, η είσοδος από τη θάλασσα στο λιμάνι είναι στενή και γύρω υπάρχουν απότομοι γκρεμοί. Το λιμάνι όμως επεκτείνεται πέρα από αυτούς και καταλήγει σε μια ρηχή λίμνη με ελαιόδεντρα.

Κατά την εποχή του περιηγητή Πausανία το 2ο αι. μ.Χ. το μόνο σημαντικό κτίσμα στην περιοχή του Ζάρακα ήταν ένας ναός του Απόλλωνα με το λατρευτικό άγαλμα στον τύπο του Απόλλωνα καθαρωδού (Πaus. III, 24, 1).

Κι ενώ οι αρχαιολόγοι Wace και Hasluck ανέφεραν ότι τα ερείπια της πόλης είναι πραγματικά "αξιόλογα", δυστυχώς έχουν παραμεληθεί και ξεχαστεί.

Η ακριβής τοποθεσία του Ναού του Απόλλωνα που ανέφερε ο Πausανίας δεν έχει διευκρινιστεί ακριβώς από τους αρχαιολόγους. Προηγούμενες μελέτες όμως που είχαν γίνει αναφέρουν ότι ο ναός βρισκόταν κοντά σε τείχος (στο σημείο Β του σχεδιαγράμματος 2) τον οποίο όμως δεν μπόρεσαν να βρουν. Από τις έρευνες που έχουν γίνει πιστεύεται ότι ο ναός πιθανόν να βρίσκεται δίπλα σε μεγάλους κατεργασμένους αββεστόλιθους. (στο σημείο C στο διάγραμμα 2).

Κύφαντα

Η αρχαία πόλη Κύφαντα, είναι κοντά στο σημερινό Κυπαρίσι. Στη νότια πλευρά υπάρχουν δύο κάστρα: ένα Βυζαντινό και το άλλο Ελληνική ακρόπολη. Μισή ώρα με

Earlier studies had determined that the temple was sited near a wall (at B in diagram 2), which they were unable to find. Instead, the two researches believed that the temple would more probably have been sited next to some large, worked limestone blocks (situated at C in diagram 2).

Kyphanta

The ancient town of Kyphanta is near the modern town of Kyparissi. Situated on a bay with good anchorage, Kyparissi (like the port of Geraka) is also in a beautiful location. Overlooking the town to the south are two Kastras: one is a Byzantine and the other a Greek acropolis. Half an hour inland by foot, in a small valley to the south, are the ruins of Kyphanta.

At the ruins, a fine spring gushes forth at the foot of a steep cliff. There are several ancient rock-cut basins, three terraces and a deep bath cut into the rock. The site is surrounded by a semi-circular wall that abuts on both ends on to the cliff. Amongst the ruins is the shrine of Asklepios, also mentioned by Pausanias in his second-century travels.

Albanian Settlement in Zaraka

A review of ancient settlements of Zaraka cannot be complete without mentioning the migration of Albanian people into the region.

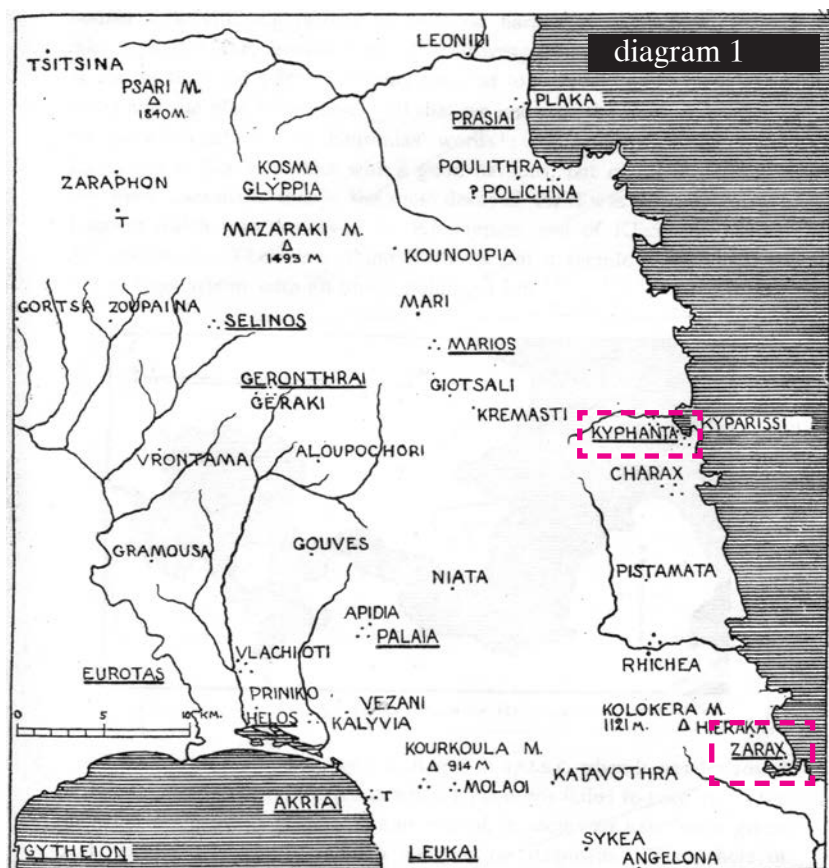
The stages by which the Albanians penetrated into Greece are well known. They appeared in force in Thessaly about 1350 and shortly after in the north-west provinces of Aetolia and Acarnania. They served as mercenaries under the despots of the Morea and, under pressure from the Turks, ten thousand of them were admitted into

τα πόδια, σε ένα μικρό λιβάδι στα νότια βρίσκονται τα ερείπια του Κύφαντα.

Στο βράχο λίγο πιο ψηλά από τον οικισμό του Ασκληπιού και των υδρόμυλων, που τώρα ονομάζεται Βρύση, υπήρχε το ιερό του θεραπευτή Ασκληπιού, περιμετρικά του οποίου υπήρχαν λαξευμένοι λουτήρες, αυλακιές, ορθογώνιες κόγχες για τα αναθήματα και λείψανα που μαρτυρούσαν τη λειτουργική αξία του ιερού, πριν ο χώρος αλλοιωθεί από τη μεταγενέστερη κατασκευή των υδρόμυλων.

Εποικισμός Αλβανών στο Ζάρακα

Η ιστορία της επαρχίας του Ζάρακα θα ήταν ελλειπής χωρίς την αναφορά στον εποικισμό των Αλβανών.

Δ = Ruins; T = Watch-Tower; Δ = Mountain-Top. ANCIENT NAMES underlined.

FIG. 1.—LACONIA: SKETCH MAP OF EAST-CENTRAL DISTRICT.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

Δύο από τα τέσσερα μέλη του ταφικού μνημείου στην αρχαία πόλη του Ζάρακα

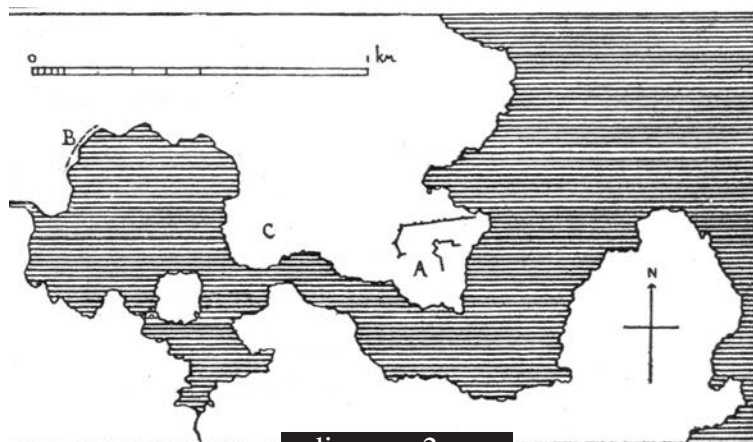

diagram 2

the Peloponnese by Theodore I. Palaeologus, settling on waste and upland sites. To the present day they form a considerable element in the population of Arcadia and Argolis.

The Albanians also settled extensively in Zaraka. According to Wace and Hasluck, writing in 1905:

"practically all the villages in the mountains, Hieraka (Geraka), Rhichea (Rihea), Pistamata, Charax (Haraka), Kyparissi ... are occupied by people of Albanian descent ... although in some villages ... they have been almost completely hellenized. But in the deme (municipality) of Zarax ... Albanian is commonly spoken by the people amongst themselves in preference to Greek ..."

It is almost certain therefore, that many people from Zaraka are actually of Albanian descent rather than Greek.

Τα στάδια εισβολής των Αλβανών στην Ελλάδα είναι λίγο πολύ γνωστά. Όταν ήταν δεσπότης του Μυστρά ο Θεόδωρος Παλαιολόγος έχουμε για την Πελοπόννησο το αξιοσημείωτο γεγονός του εποικισμού των Αλβανών. Το 1350 ο Θ. Παλαιολόγος τους δίνει την άδεια να εγκατασταθούν και στη Λακωνία προς εξυπηρέτηση των εκεί συμφερόντων του και επομένως και στην περιοχή του Ζάρακα. Μέχρι και σήμερα υπάρχει ένας αξιοσημείωτος αριθμός στην Αρκαδία και Αργολίδα.

Με βάση τα γραφόμενα των Wace and Hasluck το 1905:

"...σχεδόν σε όλα τα χωριά στα βουνά, Γέρακα, Ρειχέα, Πιστάματα, Χάρακας, Κυπαρίσσι... κατοικούν Αλβανοί, παρόλο που σε μερικά από αυτά έχουν εξελληνιστεί. Όμως στην δημορχία του Ζάρακα, οι κάτοικοι μιλούν την Αλβανική γλώσσα και την προτιμούν από την ελληνική...". Είναι σχεδόν βέβαιο ότι πολλοί κάτοικοι από το Ζάρακα είναι αλβανικής καταγωγής.

You can't pass by the monasteries and country chapels of Zaraka. Austere, modest, frugal and notably positioned, they emit an ancient perception of God. They are isolated, beautiful and humbly proud.

In Geraka the convent of Evagelistrias dominates with the miraculous icon (Ροδον το αμαρτον) The Unfading Rose. Two chapels coexisting in the same dwelling makes it architecturally unique. The church of Saint George on the downstairs and the church of Our Lady of the

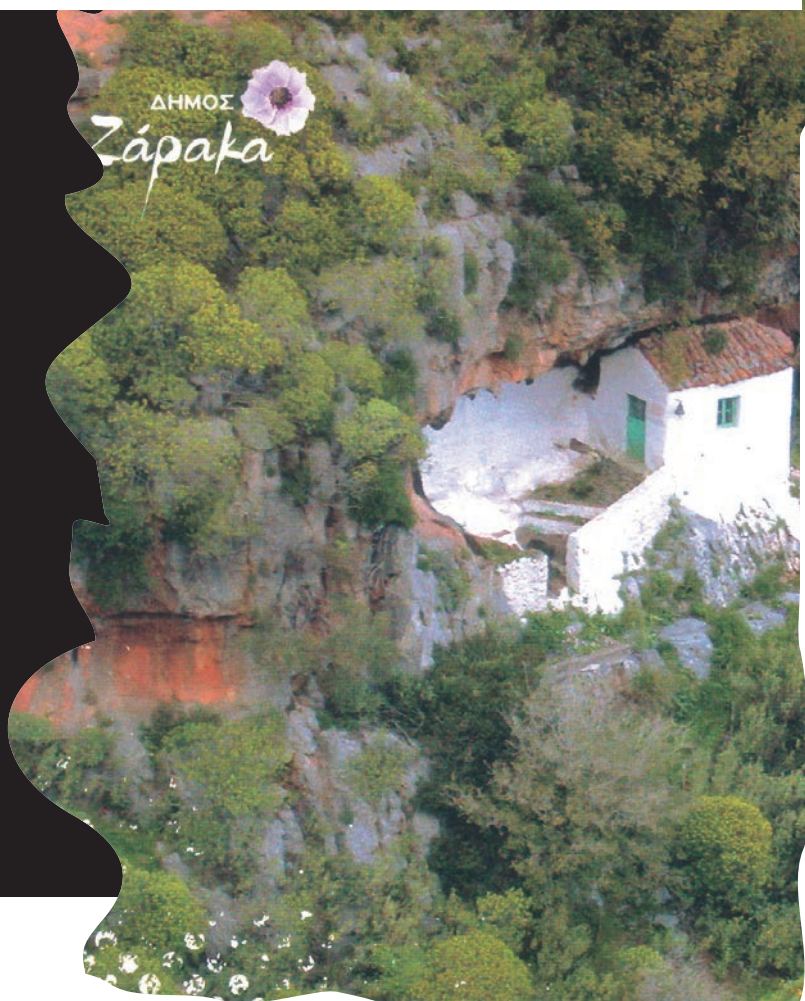
Monasteries and Country Chapels of Zaraka

Annunciation is upstairs.

In Kiparissi on the cliff of Ancient Aesculapius the Byzantine, is the Monastery of Prophet Elias with its original ground plan and a little further down the church of Panagia Triheroussa wedged within the rocky cliff face.

In Haraka, there is the church of Prophet Elias with its panoramic view of the Aegean Sea. Also the quaint chapel of Saint Paraskevi, the charming convent of Saint John (Agios Yiannis) and church of Saint Thoedoron with its wonderful wall paintings.

In Rihea, the castle of Agios Dimitrios stands alongside medieval villages. Country chapels are scattered throughout the region of Zaraka, you will be touched by their sacred icons, disarmed by their humble nobility and taken by their charming settings.

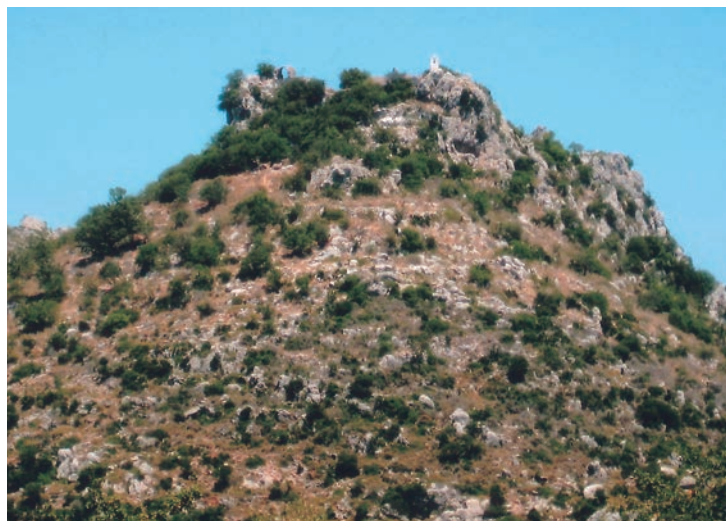
Άγιος Δημήτριος - Ρειχιά

Άγιοι Θεόδωροι - Χάρακας

Προφήτης Ηλίας - Χάρακας

Άγιος Δημήτριος - Ρηχιά

Αγ. Παρασκευή - Χάρακας

Ιερός Ναός Ευαγγελιστορίας Γέρακας

Ο διαυπώστατος ναός
στη Μονή της
Ευαγγελίστριας

Where to wine & dine in Zaraka

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ-ΤΑΒΕΡΝΕΣ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ	
Χελιώτης Μιχάλης	27320 55088
Το όμορφο Κυπαρίσσι	27320 55207
Η κληματαριά	27320 55238
Το Τροκαντερό	27320 55236
Οι Πλόες	27320 55237
Ο Τίρης	27320 55260
Το Novellon	27320 55260
Πουλάκη Αθανασία	27320 55282
ΛΑΜΠΟΚΑΜΠΟΣ	
Τα Τρία Αδέλφια	27320 51364
Θεόδωρος Δούκας	27320 51205
ΛΙΜΑΝΙ ΓΕΡΑΚΑ	
Ο Διαμαντής	27320 23802
Το Ρεμέτζο	27320 23933
Το Μαϊστράλι	27320 24176
Η Αύρα	27320 23912
Γιάννης Σοφός	27320 23914
ΡΕΙΧΙΑ	
Ο Βαγγέλης	27320 51386
Χρήστος Λάγγης	27320 51478
ΧΑΡΑΚΑΣ	
Νικ Παπαγεωργίου	27320 55220
Ιωάννης Χελιώτης	27320 55121

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ

Στο Ζάρακα οι εστίες μόλυνσης της σύγχρονης ζωής απουσιάζουν. Η κτηνοτροφία και οι αγροτικές καλλιέργειες ακολουθούν τους ήπιους ρυθμούς της φύσης. Τα βοσκοτόπια μας πολλά... Τα ζωντανά μας στο φυσικό τους περιβάλλον... Το κρασί μας διάφανο, το μέλι μας βάλοισμο, τα προϊόντα μας μυρωδάτα... Εδώ θα γευθείτε τουλούμοτζίρι, γιδοτύρι... Θα απολαύσετε ευωδιαστά καλτσούνια, γαριδοπέτουλες, γκόγκες και ολόφρεσκα θαλασσινά. Αρμάθια αποξηραμένα, άγρια χόρτα που χρησιμοποιούνται το καλοκαίρι και που μαζεύονται στην Κολοχέρα στην στρογκυλά και στην Μπαρμπαριά τα παραδοσιακά γλυκά όπως δίπλες και σαμουσαδες. *Σας προσκαλούμε να γνωρίσετε τις γεύσεις μας.*

ΠΩΣ ΘΑ ΦΤΑΣΕΤΕ

Οδικώς από τη Σπάρτη προς το Γεράκι, τον Άγιο Δημήτριο και τον Λαμπόκαμπο. Από τους Μολάους προς την Ρειχιά. Από την Μονεμβάσια προς τον Γέρακα σε 15 περίπου λεπτά με το αυτοκίνητο. Με δικό σας σκάφος στο Κυπαρίσσι και το λιμάνι του Γέρακα.

ΛΙΑΜΟΝΗ

	ΧΩΡΙΟ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ	ΚΑΤΗΓ.	E-MAIL
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ				
Παραλιακό	Κυπαρίσσι	27320 55055 69469 10337	***	www.kyparissi.com info@kyparissi.com
Κύφαντα	Κυπαρίσσι	27320 55356	***	Kyf5@otenet.gr
ΕΝΟΙΚ. ΔΩΜΑΤΙΑ				
Αταλάντη	Κυπαρίσσι	27320 55344	A	www.atalatniapartments.gr
Αφοι Χειλιώτη	Κυπαρίσσι	27320 55238 69771 27870	A	www.parnonas.com heliotis@mail.gr
Ροβάτσου Μ	Κυπαρίσσι	27320 55246	B	
Ροβάτσος Ν	Κυπαρίσσι	27320 55416	B	
Ροβάτσος Δ	Κυπαρίσσι	27320 55237		
Μυρτώο	Κυπαρίσσι	27320 55019 69441 80300		www.myrtoo.com info@myrtoo.com
Μουράγιο	Κυπαρίσσι	27320 55019 69455 59010		Dimhel_mouragio @windowlive.com.au
ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΕΣ ΜΕΖΟΝΕΤΕΣ				
Αλκύννη	Κυπαρίσσι	69324 59989		www.kyparissi-alkyoni.gr
ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ				
Πόρτο Καδένα	Λιμάνι Γέρακα	27320 24340		www.portocadenna.gr

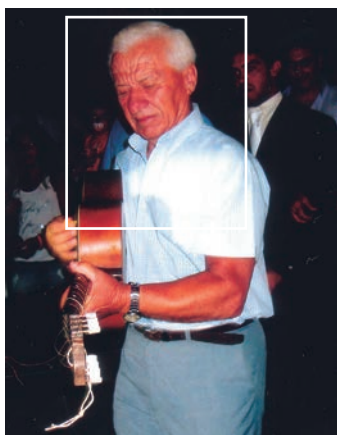
ΚΑΦΕΤΕΡΙΕΣ - ΜΠΑΡ

	ΧΩΡΙΟ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ
Το Novellon, Bar-Club	Κυπαρίσσι	27320 55260
Ο Μώλος, Καφέ Μπαρ	Κυπαρίσσι	27320 55027
Το καφέ της Μαριτσέλας, Καφέ - Μπαρ	Κυπαρίσσι	69470 27685
“Αποθήκη Τσαβαλά από το 1936” Καφέ Μπαρ	Λιμάνι Γέρακα	27320 23805

Panigiria in Zaraka

ΓΕΡΑΚΑΣ	
15 Αυγούστου	Πανηγύρι της Παναγίας
ΡΕΙΧΙΑ	
20 Ιουλίου	Πανηγύρι του Προφήτη Ηλία
26 Οκτωβρίου	Πανηγύρι του Αγίου Δημητρίου
1η Παρασκευή μετά το Πάσχα	Πανηγύρι της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής την πρώτη Παρασκευή μετά το Πάσχα
ΛΑΜΠΟΚΑΜΠΟ	
21 Μαΐου	Πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου
20 Ιουλίου	Πανηγύρι του Προφήτη Ηλία
ΧΑΡΑΚΑΣ	
8 Μαΐου	Πανηγύρι του Αη Γιάννη
21 Μαΐου	Πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου
20 Ιουλίου	Πανηγύρι του Προφήτη Ηλία
26 Ιουλίου	Πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ	
15 & 23 Αυγούστου	Πανηγύρι της Παναγίας
1η Παρασκευή μετά το Πάσχα	Πανηγύρι της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής την πρώτη Παρασκευή μετά το Πάσχα

Traditional Dishes & Recipes

Spanakopita (recipe for 2 pites)

Ingredients - filling

- * 1 bunch endives
- * 2 bunches English spinach
- * 1 bunch shallots
- * 1 bunch parsley
- * 1 bunch dill
- * 1 1/2 cups olive oil
- * 1 teaspoon salt
- * 1/2 kg feta cheese

Ingredients - Pastry

- * 1 kg plain flour
- * 2 teaspoons vinegar
- * 3/4 cup olive oil
- * 1 cup water

Mix flour, vinegar and oil together. Gradually add water and knead to form a firm dough.

Method - filling

1. Wash greens well.
2. Finely chop all greens and place on cotton towels to dry.
3. Divide dough into eight even balls using a dowel rod, roll each ball out in a round shape approx. 1mm thick.
4. Brush baking dish with 2 tablespoons oil. Line dish evenly with pastry and brush pastry liberally with oil. Repeat with second ball of pastry.
5. Divide greens in half. Add salt and 3/4 cup oil and half of the feta. Mix well.
6. Pour mixture into baking dish and flatten out.
7. Fold excess pastry over mixture and brush with extra oil.
8. Roll out third ball of dough, place over greens, trim pastry to fit evenly in dish fold over bottom sheet and brush with oil.
9. Roll out fourth sheet trim to fit into baking dish and brush with oil.

10. Score the top of the pastry into diamonds with a sharp knife.

11. Bake in a moderate oven 180° C for 35 minutes or until the top is golden brown.

Goges

Method

Place flour and salt in a bowl.

Make a well in the centre and add oil and water. Mix together by hand and knead into a firm dough.

Cut off a piece of dough and roll out to 40cm long by 1 cm wide on a floured surface. Cut off 3cm pieces with a knife and slightly dust with flour.

Liberally flour a wooden chopping board. Take each piece of dough and using three fingers roll it out so the dough curls over. Put it on the side and sprinkle with more flour. Continue until all dough is finished.

Fill a large saucepan with water and bring to boil. Add the goges, they will sink to the bottom of the saucepan.

Bring to a medium boil, when goges rise to the surface of the water they are ready. Line a platter with grated cheese.

Using a slotted spoon remove goges and place on platter. Sprinkle each layer of goges with grated cheese.

Continue until all the goges are finished. Melt butter in a small saucepan, stir in 2 tabs cheese till it turns pinky and smells slightly. Remove from heat and pour over goges.

Ingredients

250g plain flour
10ml olive oil
110ml water
pinch salt
2 cups grated hard cheese (pecorino, romano, parmesan etc)
125g butter
2 tab grated hard cheese

Kaltsounia

Ingredients

Filo

250ml water
3 tablespoons olive oil
3 cups plain flour
1/4 teaspoon salt
extra flour and cornflour

Spinach & Cheese filling

1 bunch of endives
2 bunches English spinach
1/2 bunch shallots
1 bunch dill
1/3 cup olive oil
3/4 cup of feta or grated pecorino

Preparation of filo

This recipe makes a large thin pastry called a “filo”. The use of a special thin rolling pin “xiliki” (a clean wooden broom handle does the job) is used to prepare the filo.

Place flour and salt in a bowl. Make a well in the centre, add oil and water. Mix together by hand and knead to a soft, smooth dough. Shape dough into a disc and wrap in glad wrap. Set aside for at least 1 hour before using.

The filo can be split into two initially till you get the knack of using the xiliki. Place the filo on a lightly floured surface, lightly sprinkle with extra flour and use the xiliki to carefully turn and stretch the filo, attaching the edge of the pastry to the xiliki. Continue rolling out and stretching pastry until filo is 1mm thick (lightly dusting surface and pastry with extra flour or corn flour so it does not stick). Cut the filo into 15 small squares.

Preparation of filling

Trim, wash and finely chop spinach, shallots, endives and dill and set aside to dry well on a clean cotton tablecloth or paper towels. Alternatively place in a salad spinner in batches to dry. Place greens in a bowl add oil, cheese, salt and pepper. Mix all together. Place a handful of filling on a pastry square and fold in corners on top of each other. Place on a hot grill, folded side down, cook till brown (about 10 minutes), then flip onto other side till browned. Remove onto cooling rack and brush with olive oil and grated cheese (optional).

Δίπλες - Diples (Honey Rolls)

Ingredients

makes approximately 70-80 pieces

12 eggs

1 packet of plain flour

1/4 cup self raising flour

1 teaspoon vanilla powder

1 teaspoon sugar

1 teaspoon ouzo

A pinch salt

Canola Oil

1. Beat the egg whites for approximately 10 - 15 minutes
2. Beat the egg yolks and add 1 teaspoon of ouzo
3. Mix the egg whites and egg yolks together
4. Add the sugar, vanilla powder and salt to the mixture
5. Add both the plain and self raising flour into the mixture
6. Put some unsalted butter on your hands to knead everything together, till the mixture is soft
7. Cover the bowl with glad wrap and a towel and leave for 1-2 hours so that the mixture can be absorbed (the longer it is left to set the better)
8. Sprinkle flour on your countertop
9. Divide the dough into quarters. Take a piece of dough and using a rolling pin flatten out thinly.
10. Cut the piece with a curly rolling cutter to the size you require. The remaining dough needs to be covered to prevent it from drying out
11. Once you have prepared the dough you can begin to fry the Diples
12. Heat up the canola oil in a fry pan and once it is hot turn down the heat
13. Place 1 piece at a time. You will need to use 2 forks to push the dough right to the bottom of the fry pan so it can cook evenly.
14. Immediately turn it around on the other side. It is at this point you will need to twirl the dough around (no dough strip should be left in the fry pan for longer than one minute)
15. As each piece cooks place it in a bowl lined with paper towels.

Ingredients for Syrup

Honey

1. Heat honey in a medium saucepan and bring to boil
2. Dip each Diple in hot syrup and place on a plate

Ingredients for Garnish

Finely chopped Walnuts

Vanilla Powder

1. Mix vanilla powder and grated walnuts and sprinkle mixture over warm Diples.

Samousathes

INGREDIENTS

Makes 55 Pieces

FILLING:

- 1 kg almonds (coarsely crushed texture - skin on or off)
- 1/2 cup breadcrumbs
- 3/4 cup sesame seeds (roasted)
- 4 tsp cinnamon
- 1 tsp cloves (ground)
- 1 tsp nutmeg (ground)
- 6 tbs butter or margarine
- 1 cup white sugar
- 2 tbs honey
- 1/4 cup orange juice (freshly squeezed)
- Extra melted butter will be needed for brushing of pastry
- Extra whole cloves will be needed for decorating

PASTRY:

- 750 gr plain flour (sifted)
- 70 ml vegetable oil
- Pinch of salt
- Milk - enough to bind (about 2 cups) for a workable, soft dough

SYRUP:

- 375 grams honey
- 50 ml water
- 1 cinnamon stick
- 5 whole cloves

METHOD

FILLING:

- Place almonds in blender and process to medium consistency
- Place 2 tablespoons of butter in a frypan with sesame seeds until golden brown
- Add sesame seeds to almonds and mix
- Add breadcrumbs, sugar, cinnamon, cloves and nutmeg. Mix dry ingredients together.
- Add honey and orange juice and mix well to combine

PASTRY:

- Place flour in a bowl and make a well in the centre. Add salt and oil
- Gradually add milk and stir. Knead to a firm consistency (ensuring you have a workable dough)
- Cover with a tea-towel to rest for 1 hour
- Using a dowel rod, roll out dough very thinly (2mm) to a circle shape of about 50 cm in diameter
- Line baking dish with baking paper
- Brush pastry with melted butter or vegetable oil
- Sprinkle almond mixture (approximately 2 cups) all over pastry
- Place dowel rod at the edge of pastry closest to you and start to roll pastry until you reach the top. Just before reaching the top of the pastry (4 cm) fold the top end over as this will help to contain the mixture within the pastry roll
- Pull out the dowel rod and flatten roll slightly.
- Start cutting diagonally into 3 cm lengths.
- Brush with vegetable oil or butter and place a whole clove in the centre of each shape. Bake in a conventional oven at 180° for 35 minutes or until golden brown.

SYRUP:

(NOTE: Samousathes must be cold when dipped into honey mixture)

- Place honey, cinnamon stick, water and cloves for 2-3 minutes on a low heat (do not boil) just slightly simmer
- Once syrup has heated through drop in samousathes 3 or 4 at a time for approximately 1/2 minute
- Take out the syrup and arrange nicely on a platter

Your samousathes are now ready to Serve - ENJOY!

Village Remedies

Flu

Mix 1 tablespoon honey, fresh lemon juice, brandy and 2 tablespoons boiling water and drink immediately.

Fever

Juice of 1/2 lemon in 1/2 glass of warm water + honey. Take every 3 hours until fever goes down.

Cold

Bring to boil 1/2 cup of red wine with 3 teaspoons honey and drink.

Prostate/Urinary Infection

In a pot put 2 litres of boiled water, 2 kilos of parsley and 10 seeds from pod of a Plane Tree (Πλάτανος). Boil until liquid has reduced to half. Drink 1 glass in the morning and 1 glass in the evening.

Toothache

Place crushed head of a whole clove on the sore tooth.

Toothache

Soak sore tooth with a little Ouzo using a cotton ball.

Conjunctivitis

Boil camomile in water. When cool soak cotton ball and wipe from inner corner to outer corner of eye. Do not use same cotton ball twice.

Sunburn

Apply vinegar.

Itchy bites

Apply vinegar.

Boils

Take a kilo of small onions (pickling size) and bake in a tray until soft to touch. Cut onion in half and place cut end on boil, repeat process with each onion until all have been used. Onions must be hot enough to bare on the skin. The heat will soften and open pores of skin, drawing agent in onion will draw infection to surface. (Also for infected ingrown toenails).

Cold/Flu Prevention

Place two whole garlic cloves, skin on in a 250 gr jar of honey. Let stand for 24 hours. Take one teaspoonful every two hours.

Head cold

For heavy head due to cold/flu. Slice 1/2 onion, place onto a plate. Place on nightstand next to patient. In the morning, room will be smelly but head will be clear.

40 Years of Family, Friendship and Fun

ZAPAKAS
ZARAKAS

Halloween 2007

Trivia night

mother's day

Apokries

Ο ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΡΑΚΙΤΩΝ
ZARAX ASSOCIATION LTD.
δίδει

ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ
το ΣΑΒΒΑΤΟ, 2αν ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, 1989
και ώρα 6.00 μ.μ. έως 1 πρωΐνή
εις το
MYTILINIAN HOUSE
CANTERBURY ROAD, CANTERBURY
με τη Δημοφιλή Ορχήστρα «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ»
Ολοι Ευπρόσδεκτοι
Είσοδος Δολλ. 7.00
Παιδιά κάτω των 12 ετών δωρεάν.

№ 231

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΡΑΚΙΤΩΝ
«Ο ΖΑΡΑΞ»
δίδει

ΜΕΓΑΛΟ ΧΟΡΟ
ΣΤΗΝ ΣΑΜΙΑΚΗ ΛΕΣΧΗ
223 Great North Road, Five Dock
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19ην ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1987
και ώραν 7.00 μ.μ. έως 1ην πρωινήν
Πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα, εκλεκτή κουζίνα
κρύα μπίρα, κρασιά και αναψυκτικά
Είσοδος \$ 6.00
Ολοι εύπρόσδεκτοι

№ 365

Zax Disco
to be held at the
NORTH BONDI R.S.L. CLUB
120 Ramsgate Avenue, North Bondi
SATURDAY, 19th MARCH, 1988
from 7.30 p.m. till late
D.J. CON ANDREWS
Record giveaways plus prizes

№ 365

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΡΑΚΙΤΩΝ
«Ο ΖΑΡΑΞ»
Διοργανώνει
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΟ ΧΟΡΟ
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1988
και ώρα 7.00 μ.μ. έως 1η πρωινή
ΣΤΗΝ ΣΑΜΙΑΚΗ ΛΕΣΧΗ
223 Great North Rd, Five Dock
Με την δημοφιλή ορχήστρα «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ»
Εξαιρετική κουζίνα, παγωμένα ποτά
Ολοι ευπρόσδεκτοι Είσοδος \$8.00

Nº 00187

Nº 0187

GENERATION ONE

presents a

Late Autumn Cruise
ON SATURDAY JUNE 3, 1989 AT 7.30 P.M.
ON THE M.V. PROCLAIM

from the Eastern Pontoon (near Opera House Steps)
RETURNING LATE ADMISSION \$25
(Includes all food and drinks, beer and wine)
and entertainment
STRICTLY OVER 18 YEARS ONLY

Nº 31

Nº 31

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΡΑΚΙΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
"Ο ΖΑΡΑΞ"
Δίδει
ΧΟΡΟ
Το Σάββατο 8 Νοεμβρίου, 2003
από ώρα 7.00 μ.μ. έως 1.00 π.μ.
στον Λευκό Πύργο
925 Canterbury Road, Lakemba
Διασκέδαση με ορχήστρα
Είσοδος μετά φαγητού και ποτού \$45.00
παιδιά κάτω των 15 έως 7 ετών \$25.00
ΟΡΘΟΙ ευπρόσδεκτοι

Nº 213

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΡΑΚΙΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
"Ο ΖΑΡΑΞ"
Δίδει
ΧΟΡΟ
Το Σάββατο 16 Οκτωβρίου, 2004
από ώρα 7.00 μ.μ. έως 1.00 π.μ.
στο Venus Reception
20 Belgrave Street, Kogarah
Διασκέδαση με μουσική D. J.
Είσοδος μετά φαγητού και ποτού \$45.00
παιδιά κάτω των 12 έως 15 ετών \$30.00
Ολοι ευπρόσδεκτοι

Nº 00162

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΡΑΚΙΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
"Ο ΖΑΡΑΞ"
Δίδει
ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ
Το Σάββατο 5 Νοεμβρίου, 2005
από ώρα 7.00 μ.μ. έως 1η πρωινή
στο White Castle Reception
925 Canterbury Road, Lakemba
Διασκέδαση με μουσική D.J.
Είσοδος μετά φαγητού και ποτού \$50.00
Παιδιά κάτω των 12 έως 15 ετών \$25.00
ΟΡΘΟΙ ευπρόσδεκτοι

Nº 000017

